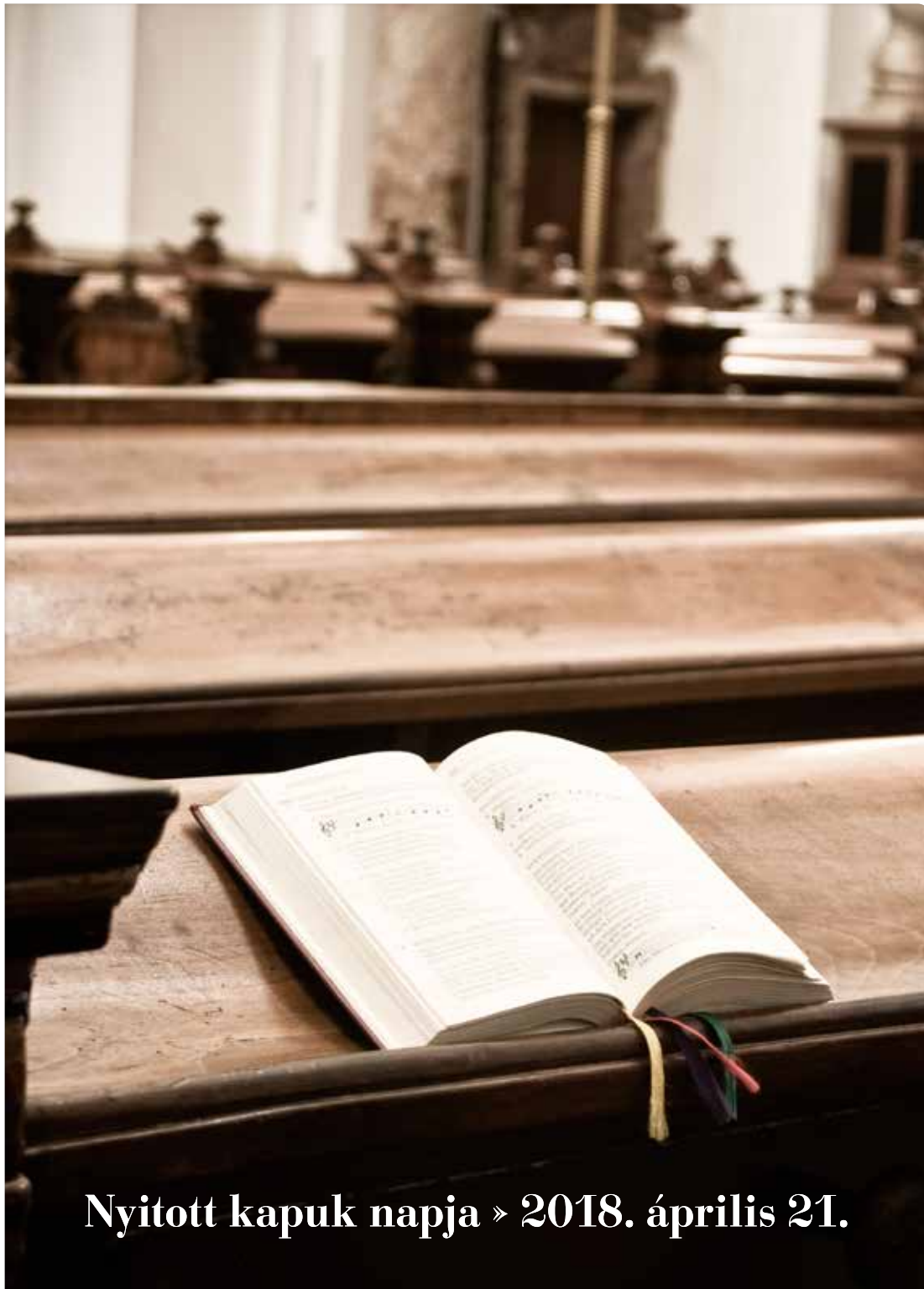

2018. ÁPRILIS: NYITOTT KAPUK NAPJA – 2018. ÁPRILIS 21. + A HITBEN ERŐSEK SZEMBEN A HITBEN GYENGÉKKEL
+ LÉPÉSEK AZ EGYHÁZAK EGYESÜLÉSE FELÉ + MIKOR JÖN EL JÉZUS? + A KERESZTÉNYSÉG DILEMMÁJA – A SZOMBAT
+ ZAKARIÁS APOKALIPSZISE + NAGY MUNKA RÖVID IDŐ ALATT

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

Nyitott kapuk napja » 2018. április 21.

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

3 Könyvevangélizmus

Balla Loránd

Valaki kopogtat...

8 Az adventista non-profit szervezetek listája

10 A hónap témája

Dragoş Muşat

Nyitott kapuk napja –
2018. április 21.

15 A hónap témája

dr. Alina Torsin

„Isten a mi menedékünk!”

16 Gyakorlati hit

Emilian Niculescu

A hitben erősek szemben
a hitben gyengékkel

19 Pihenő egy kis tanulmányozáshoz

Cristian Trenchea

Lépések az egyházak
egyesülése felé

20 Gyakorlati kereszténység

Dr. Ősz-Farkas Ernő

Mikor jön el Jézus?

22 Teológia

dr. Szallós-Farkas Zoltán

A bibliai lelkeség a házastársak közötti nemi kapcsolatban: agapé vagy/és erosz?

25 Bibliai párbeszéd

Paul Boeru

A kereszténység dilemmája – a szombat

28 Tanulmányok Dániel próféta könyvéből

Daniel Olariu

Az apokaliptikus próféciák eredete (III): Zakariás apokalipszise (1)

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Ismerjük meg a Bibliát!

31 Szívtől szívnek

Ştefan Tomoiagă

Nagy munka rövid idő alatt

Nem számít, hogy otthon dolgozol, gyárban, irodában vagy saját vállalkozásodban.

A cél mások szolgálata és mások életének értékesebbé tétele. A mi munkánk nem világi foglalkozás, hanem az Istennel való járásunk meghosszabbítása. Így tedd meg a fölös mérföldet! Tégy többet annál, amit mások elvárnak tőled! Hozd meg a döntést, hogy azon szőlőmunkások közé tartozol, akik tovább viszik Isten tervét. Közeledik a szüret ideje. „Kérd Istent, hogy áldja meg munkádat, de ne kérd, hogy Ő végezze el helyetted.”

(K. H. Wagger)

2018. április. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huţanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Ştefan Tomoiagă, Aurel Neaţu, Eduard Călugăru, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Georget Pîrlitu, Viorel Răducan, Iosif Paşca, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sirbu, Dragoş Muşat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Fordította Barabás Andrea és Zakariás Loránd; Szerkesztette Zakariás Loránd; Tördelés Szőcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Fast Print, Şos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

VALAKI KOPOGTAT...

Az embernek megdobban a szíve, amikor kopogtatást hall az ajtónál. Felébred bennünk a kíváncsiság, különösen ha előtte nem értesített senki telefonon a látogatásáról. Mintha a szív dobbanása és az ajtónál hallatszó kopogás egybehangolódna, miközben felmerül bennünk a kérdés: „Vajon ki lehet az?”

Egyesek magányosak, és nem várnak látogatókat. Mialatt kiejtik a kérdést: „Ki az?”, már a kilincsen van a kezük, hogy kinyissák az ajtót. Az ajtónál sokszor civil szervezetek képviselői állnak, akik szociális esetek számára gyűjtenek pénzt, vagy papok, akik különböző projektek támogatására gyűjtenek. Máskor az ajtónál barátok, szomszédok, esetleg a gyermekek vagy a nagyszülők várakoznak, akik szeretnének meglepni bennünket.

Mindannyiunknak megvan az esélye, hogy egy napon az ajtónkon való kopogás másként szól majd, határozottabban, ütemesebben, és amikor kinyitjuk, egy mosolygó arcot és egy kinyújtott kezét látunk, egy megcsillanó barátságot és egy táskát, ami arra vár, hogy kinyissák.

Romániában közel 75 könyvevangélista kopogtat naponta az emberek ajtaján és lép be a polgártársak lakásába, iskolákba, kórházakba, irodákba, intézményekbe vagy kolostorokba, szívük-

ben hordozva a reményt, mely mozgósítja őket, egy álmot, amit szeretnének beteljesíteni azon a napon: „Zörgessetek, és megnyitják nektek”. Amikor egy ajtó végre kinyílik a könyvet hozó ember előtt, lehetőség adódik számára, hogy bemutassa Krisztust és szeretetét. Az asztal egyszerre megtelik könyvekkel, aki pedig a könyveket hozta, megnyeri az embereket valami különlegessel, könyvei mennyei fényével, mely lágyan behatol mindenki szívébe. És akkor leírhatatlan boldogság vesz mindenkit hatalmába: a gyermekkor boldogsága, az olvasás öröme.

A könyvet hozó nem egyszerű értékesítési ügynök, hanem könyvevangélista. Ezt a munkát csupán odaadással, szenvedéllyel és bölcsességgel lehet végezni. Jelenléte otthonainkban Isten ajándéka és az örök élet esélye, hiszen ő az Üdvözítő hírnöke.

Hogy meghalljuk a kopogtatást az emberek vagy a különböző intézmények ajtajánál, és hogy megérezzük a könyvevangélista szívének dobbanását, javaslom, hogy utazzunk el az ország különböző szegleteibe, és éljük át mi is a könyvevangélisták tapasztalatait. Ily módon érezni fogjuk, hogyan reagálnak az emberek, amikor bemutatnak nekik egy könyvet.

A SZÍV DOBOGASA BALLA LORÁND

„ÍME AZ AJTÓ ELŐTT ÁLLOK ÉS ZÖRGETEK; HA VALAKI MEGHALLJA AZ ÉN SZÓMAT ÉS MEGNYITJA AZ AJTÓT, BEMEGYEK AHHOZ ÉS VELE VACSORÁLOK, ÉS Ő ÉN VELEM.” (JELENÉSEK 3:20)

Amikor Isten győz meg

Egy forró, nyári napon, a tengerparti kampány ideje alatt egy nő állt meg a standunk előtt a gyermekével, akinek vásárolt egy történetes könyvet. Megkérdeztem, hogy szeret-e olvasni, mire ő ezt válaszolta: „Igen, nagyon”. Megpróbáltam minél meggyőzőbben bemutatni neki a „Jézus élete” című könyvet. „Nem nekem való!” – mondta – „Túlságosan nehéz téma számomra, azt hiszem, semmit sem értenék belőle”. Próbáltam még néhány szót szólni a könyvről, de a nő határozott volt: „Nem nekem való, ne is próbálkozzon, mert nem tud meggyőzni.”

Tekintetével tovább keresgéltem a címek között. Megvásárolta a „Meghallgatott imák” című könyvet, ami után megpróbáltam bemutatni neki „A nagy küzdelmet”. A tőlem telhető legjobb módon mutattam be, végül pedig a legerősebb érvt is bevettem: „Kedvezményes ára 5,50 lej.” Elmondta, hogy nem érdekli az ára, bármennyit is

kész fizetni egy könyvért, ha tetszik neki, és meg akarja vásárolni, de újra elismételte: „Nem győzött meg. Talán még visszatérek.”

Miután elment, méltatlanság érzete vett erőt rajtam. Attól a pillanattól kezdve folyton azért imádkoztam Istenhez, hogy győzze meg Őt, mert én képtelen vagyok rá. Imádkoztam este, éjszaka és reggel. Másnap az első személy, aki a standunkhoz jött, ez a nő volt, akit előző nap nem tudtam meggyőzni. Isten azonban csodát tett. Kért még 8 darab „Meghallgatott imák”-at és egy-egy példányt a „Jézus élete” és „A nagy küzdelem” című könyvből. Elmondta, hogy szeretné megvásárolni a „Korszokok küzdelme” csomagot is. Istent magasztaltam az Ő csodálatos hatalmáért, amellyel az emberek szívében dolgozik, hogy vágy ébredjen bennük az általunk árusított könyvekben megírt Ige után. ■

Ionuț Marcu, könyvevangélista vezető, Moldvai Egyházterület

Az igazság keresésében

Egy erdélyi város bőrfeldolgozó gyárában a „Vigyázz a szívedre!” nevet viselő előadást követően orvosi vizsgálatokat végeztünk, kiértékeljük az eredményeket és természetesen könyveket ajánlottunk megvételre. Mia, a könyvevangélistánk, beszélgetni kezdett az osztályért felelős nővel, aki kijelentette, hogy nem kér egészségügyi könyveket, mivel elég tájékozott ezen a téren, azonban megvásárolta a „Jézus élete”, „A nagy küzdelem” és az „Áldott kezek” című lelki témájú könyveket. Ez a nő bevallotta Miának, hogy férjével együtt az igazságot keresik, azonban nem szeretnék, ha az emberek befolyásolnák őket, inkább szeretnék maguk megtalálni az igazságot. Akkor Mia elmagyarázta, hogy ő is lázasan kereste az igazságot, miközben az ortodox teológia felvételi vizsgájára készült. Válaszként a nő elmondta,

hogy ő is az ortodox teológiára készült, és egy ortodox pap még felkészítőket is tartott neki, de csalódott és végül feladta. Jelenleg férjével új-protestáns gyülekezetekbe járnak.

Mia továbbá elmondta neki, hogy több évig dolgozott a tanügyben, mire a nő azt válaszolta, hogy ő is dolgozott már a tanügyben. Meglepődtek, mennyi közös dolog van az életükben, amikor pedig megtudták, hogy mindketten ugyanazt a keresztnévet viselik (Maria), nagyon elcsodálkoztak. Mia neki ajándékozta a „Jézushoz vezető út” című könyvet, majd egy öleléssel elbúcsúztak egymástól. Megígérték, hogy telefonon tartják a kapcsolatot.

Egy telefonbeszélgetés alatt Maria elmondta Miának, hogy elolvasta az „Áldott kezek” című könyvet, és arra a következtetésre jutott, hogy Mia adventista. A könyvevangélista arra bátorította őt, hogy keresse meg a „Reménység Televízió” adásait. Egy másik alkalommal Maria elmesélte, hogy megkérte férjét, tegye be csatornánkat a kedvenc állomások közé. Mia továbbra is tartja a kapcsolatot ezzel a hölgygel, és imádkozik érte, hogy Isten személyesen nyilatkoztassa ki magát neki a könyvek és a Reménység Televízió adásain keresztül. Isten segítsen ennek a nőnek az igazság felfedezésében, és a két Máriának adassék meg a mennyben való találkozás öröme!

Mia Cabe az Észak-Erdélyi Egyházterületben szolgál könyvevangélistaként. ■

Corina Pelin, könyvevangélista vezető, Észak-Erdélyi Egyházterület

Angyalok társaságában

A Costinești-i üdülőhelyen elrendeztem a tengerparti könyvstandot, amikor egy idős férfi állt meg előttem. Tekintete végigfutott az egészségügyi könyveken, majd megállt a valóságos témájú könyveknél, különösen a „Jézus élete” keltette fel a figyelmét. Miután bemutattam neki a könyvet, és rövid, lelki témájú beszélgetést folytattam vele, az illető feltette nekem a kérdést: Bűn-e alkoholt fogyasztani? Azzal érvelt, hogy maga Pál apostol is azt javasolta Timótheusnak, hogy igyon bort. Hosszú beszélgetésbe elegyedtünk, érveimet bibliaversekkel támasztottam alá, és gyakran utaltam arra, ami az asztalon lévő egészségügyi könyvekben van megírva.

Miközben az alkoholfogyasztásról beszélgettünk, egy másik úriember állt meg mellettünk, és a következő kérdést tette fel a vásárlónak: „Ha Jézus a házadba jönne, megkínálnád Őt egy pohár pálinkával?”

Az illető meghökkent, néhány másodpercig egyenesen a szemébe nézett, majd így válaszolt: „Nem! Nem kínálnám meg!” Majd az úriember, aki kérdésével megszakította a beszélgetésünket, továbbment, eltűnt a járókelők sokaságában. Távozása után mindketten ott maradtunk, a vásárló

pedig a kérdéstől mélyen lenyűgözve felkiáltott: „Életemben nem gondoltam erre a kérdésre. Remélem, soha nem fogom elfelejteni!” Folytattuk a beszélgetésünket, majd elköszöntünk egymástól. Nagyon meghatotta az ismeretlen férfi kérdése.

Egyszer, amikor egyedül voltam, egy ihletett gondolat jutott az eszembe, amit nemrég olvastam: „A mennyei angyalok őrködnek azok felett, akik keresik a világosságot. Együttműködnek azokkal, akik próbálnak lelkeket menteni Krisztus számára.” Majd egy másik gondolat: „Isten angyalai emberi formát öltenek, és a segítségünkre sietnek.”

Néhány nap múlva az úr, aki a „Jézus élete” című könyvet vásárolta, és akivel az alkoholfogyasztásról beszélgettünk, visszajött a standhoz és elmondta, hogy nem felejtette el azt az esetet, és nem is akarja elfelejteni, és továbbra is keresi a választ arra a bizonyos kérdésre: „Ha Jézus a házadba jönne, megkínálnád Őt egy pohár pálinkával?”

Szeretném hangsúlyozni, hogy az az úr, aki ezt a kérdést feltette, nem volt jelen a beszélgetésünkön, így nem is tudhatta, miről beszélgettünk. Isten közbelépését éreztem. Megköszönöm Neki, hogy közbelép, amikor szükségünk

van rá. Ő tudja a legjobban, milyen választ kell adnunk az embereknek, hogy ráhangolódjunk szükségleteikre, problémáikra, vívódásaikra.

Minden este ugyanazon a helyen árultam a könyveket, és egy nő estéről estére mellettünk állt meg, és a teleszkópjával az eget kémlelte. Mivel „szomszédokká” váltunk, összebarátkoztunk, azonban egyik este a nőt figyelve a következő gondolatom támadt: vegyek el az asztalról három vallásos témájú könyvet és mutassam meg neki. Miután mindhármat bemutattam, és ő figyelmesen végighallgatott, ezt kérdezte tőlem: „Honnan tudta, hogy éppen ezekre a könyvekre van szükségem?”

Engem is meglepett ez a kérdés, mialatt a nő keblére szorította a vásárolt könyveket: „Jézus élete”, „A nagy küzdelem” és „A Jézushoz vezető út”.

Újra megtapasztalhattam a Szentlélek munkáját. Egyedül Ő tudhatja, mire van szükségünk, és a legmegfelelőbb pillanatban lép közbe, betöltve hiányosságainkat. Bár az asztalon sok könyv volt, a Szentlélek ismerte a hölgy szükségleteit, és a megfelelő címetek sugallta nekem. Köszönöm Istennek, hogy időben válaszol minden embernek, legjobb belátása szerint. ■

Viorel Mircea, könyvevangélista vezető, Olténiai Egyházterület

Anya és könyvevangélista

Ion Buciuman lelkipásztornak a Hunyad megyei Băraștii Hațegului-ban tett látogatása nyomán megtudtam, hogy megyénkben nincs egyetlen könyvevangélista sem. Az a pillanat szikraként borította lángba a lelkemet. Vágyat éreztem ennek a munkának a végzésére, és imádkozni kezdtem Istenhez a vezetésért, de ugyanakkor próbáltam több részletet is megtudni erről a munkáról. Felvettem a kapcsolatot Avram Ardelean testvérrel, és kellemes meglepetésemre megtudtam, hogy a Bánáti Egyházterület ima-csoportjában is imádkoztak a könyvevangélista munkáért.

Három gyermek édesanyja vagyok, és lelkileg sokat vívódtam, hogy képes leszek-e majd e küldetés teljesítésére. A jó Isten az Ésaías 54:14 versében található ígéret által bátorított: „Igazság által leszel erős, ne gondoldj a nyomorral, mert nincsen mit félned, és rettegéssel, mert nem közeleg hozzád.” A gyermekeim a szünidő alatt támogatnak, és velem együtt részt vesznek egyes kampányokon. Boldog vagyok, hogy édesanya és könyvevangélista lehetek! ■

Drăgan Estera, könyvevangélista, Bánáti Egyházterület

A diákok és gyermekek körében végzett munka öröme

Minden munkamódszert kedvelek, azonban akkor, amikor iskolába, középiskolába vagy óvodába kell mennem, különös boldogság kerít hatalmába! Amikor az osztály előtt

állok és a jellem értékeit, valamint egészségügyi- és életre vonatkozó elveket mutatok be, meg vagyok győződve afelől, hogy azon a helyen vagyok, ahol Isten szeretné, hogy legyek!

Voltak tanárok, akik kijelentették, hogy a tevékenységünk nyomán a diákok kötelességtudóbbakká váltak: „Diákok, akik addig nem olvastak és nem tanultak, most elkezdtek olvasni!”

Eszembe jut egy 5. osztályos szegény gyermek. Nagyon figyelmesen hallgatta a „Merj álmodni!” című előadást, a végén pedig szeretne volna megkapni az „Áldott kezek” című könyvet. Másnap visszahozta a könyvet és elnézést kért, amiért nem tudja kifizetni, de biztosított afelől, hogy teljesen kiolvasta az előző éjszaka. Figyelmesen és együtt érzően néztem rá, amikor elmesélte, hogyan talált magára Ben Carson történetében. Szülei elváltak, és az édesanyja egyedül nevelte... Megkérdeztem, hogy szeretne-e elolvasni még egy könyvet, és ő boldogan válaszolt: „Igen,

persze, hogy igen, de nincs pénzem...!” Odaadtam neki a „Merj álmodni!” (Gándește cutezător) című könyvet, és azt mondtam, hogy fogadja el, mert ajándék. Bátorítottam őt, és azt mondtam, boldoggá tenne, ha nagy dolgokat hallanék felőle. A szemébe néztem és reményt, örömet és könynyeket láttam. Nem ismertem az otthoni helyzetét, de tudom, hogy egy jó példakép az életében örök érvényű nyomot hagyhat!

Egy 8. osztályos tanuló ezt mondta nekem: „Életemben egy példaképet kerestem, mára már megtaláltam: Ben Carson az. Én is szeretnék orvos lenni!”

Az elmúlt év végén egy kis munténiai városban voltam, és a könyvevangélista csapattal együtt iskolákban, intézményekben dolgoztunk, házról házra jártunk. Az egyik munkatársnőm, Eliza mesélt nekem egy kisfiúról, George-ról, aki nagyon okos, nagyon figyelmes volt, kérdéseket tett fel és intelligens válaszokat adott. A bemutató után megvásárolta a „Merj álmodni!” című könyvet, hazament és olvasni kezdte. Ugyanazon a délutánon Eliza Gheorghitával együtt szerették volna ott folytatni munkájukat, ahol előző este abahagyták, bár mi, a többiek egy másik területre mentünk.

Az első lakásban, ahová becsengettek, George nyitott ajtót az édesanyjával együtt, aki nagyon elcsodálkozott, mondván, hogy már minden módszert kipróbált, hogy meggyőzze George-t, hogy olvasson, de nem járt eredménnyel. Próbálta megtudni, hogy milyen módszert használtak, mit mondtak a gyerekeknek, hogy a fiát olvasására készítették. Az édesanya lenyűgözve mondta: „Ez az első könyv, amit megvásárolt, és amit saját kezdeményezésből olvas!” A nő sietett, el kellett érnie az óvodába, hogy hazahozza a kisebbik gyermekét, így lezárták a beszélgetést, és megígérték, hogy majd eljönnek és más könyveket is bemutatnak George-nak. Ám ugyanazon az estén, egy másik lépcsőházban, miközben az egyik hölgy visszautasította a könyvek bemutatását, megjelent George édesanyja, és ezt mondta a hölgynek, aki ajtót nyitott: „Anyá, engedd be őket...!”. Azon az estén George házába több könyv is került Ben Carsonról, valamint Ellen G. White „Értelem, jellem, egyéniség” című könyve. Ámulattal néztem, hogy Isten milyen csodálatosan vezeti a dolgokat! ■

Laura Vațe, könyvevangélista vezető, Munténiai Egyházterület

A házról-házra járás – időszerűbb, mint valaha

Könyvevangélizmus? Eladott könyvek? Házról-házra járás? Lehet-e szó még ilyesmiről manapság? A kérdés huszonöt évvel ezelőtt is jogosnak tűnt... Mégis, a válasz: IGEN! A könyvevangélizmus még nem mondta ki az utolsó szót. Sőt, ellenkezőleg, amint azt az ihletett toll megjövendölte, a végsőkig működni fog!

E sorokat a Felső-Maros mentéről írom, ahol egy csoporttal azt terveztük, hogy bejárjuk a térség helységeit. Szegény falvakban jártunk, és arra a meggyőződésre jutottunk, hogy minden erőfeszítést és áldozatot meg kell hoznunk

ezen emberek megkeresése érdekében, akiknek soha nem adatik meg a lehetőség, hogy eljussanak egy evangelizációs sorozatra, egy egészségügyi előadásra vagy a városokban felállított könyvstandokhoz.

Elmesélek egy részletet a helyszínről: egy egyszerű, de szépen gondozott házban egy 91 éves asszony meglátta a könyveinket és ezt mondta: „Kérem, adjon nekem egy könyvet, amiből tanulhatnék valamit”. Amikor a kezébe adtam az „Egészséges test” (Un corp sănătos) című könyvet, habozás nélkül elővett egy 100 lejest, én pedig letet-

tem elé még két könyvet – a „Jézus életét”, és „A nagy küzdelmet” –, és azt javasoltam, hogy válasszon egy lelki töltetű könyvet is. „A nagy küzdelmet” választotta, mondván, hogy nagyon szereti a történelmet, majd neki adtam a „Jézushoz vezető út” című könyvet is.

Egyes házakban az emberek kézen fogtak, és ezt mondták: „Maradjanak még, kérem, ne menjenek el, annyira tetszik, ahogy beszélnek!” Mások pedig arra kértek, hogy máskor is menjünk el hozzájuk, ha alkalmunk adódik.

Amikor ezeket a sorokat olvassátok, akkorra Isten segítségével már 15–20 települést bejártunk, és talán már egy egészségügyi klubot is sikerült megnyitnunk egy fehér területen.

Sokat mesélhetnék még, de hagyom, hogy magatok találjatok választ a kérdésre, hogy a házról-házra való járás időszerű-e még.

Olvastam egy bizonyos időről, amikor „Isten szolgálai fénylő arccal sietnek, hogy helyről-helyre elvigyék az üzenetet”, amikor „sokan lemondanak megszokott foglalkozásukról, és besorolják magukat az evangélium hirdetésének munkájába”. Vajon nem most van ez az idő? Hol vannak az emberek, akik készek feláldozni a kényelmüket, és nem halogatják tovább a munkába állást? Hamarosan egyetlen emberi indoklásnak vagy magyarázatnak sem lesz súlya, de akkor már túl késő lesz az elvesztegetett idő bepótlására!

Ezért kérlek: ha úgy érzed, hogy ez a – talán utolsó – hívás neked szól, ne habozz! Válaszolj Istennek még most! ■

Iacob Cătinean, könyvevangélista vezető, Dél-Erdélyi Egyházterület

---

A rózsaszín orgonacsokor

Sosem gondoltam volna, hogy könyvevangélistaként dolgozom majd, de Istennek megvannak a maga útjai. Egy ideje próbáltam munkát keresni az országban, de mindenütt zárt ajtók fogadtak. Bosszantó dolog haszontalannak érezni magad. A csüggedés pillanataiban felhívtam Ardelean testvért. Ő már régóta hívott, hogy csatlakozzak a könyvevangélistákhoz, de minden alkalommal elutasítottam a hívását, mivel úgy véltem, hogy nem nekem való a könyvárulás.

Ezúttal én hívtam fel őt, és két napon belül a testvér a csapatával együtt eljött hozzám. Mondanom sem kell, mennyire szégyelltem magam a terepen! Semmilyen elhívatást nem éreztem.

Április volt, és virágzott az orgona. Egy hétfői napon a negyed élelmiszerboltja előtt egy idős hölgy orgonát árult. Különös, rózsaszínű orgonát. Vásároltam egy csokorral azal a céllal, hogy majd lefestem, de az időhiány miatt nem sikerült. A csokor elhervadt. Kedden újra elmentem, még

szerda reggel is, de az idős néni nem jött el többé. Csütörtök reggel vívódásomban imában elmondtam Istennek, hogy nem érzek semmilyen késztetést arra, hogy könyvevangélista legyek. Ez van! De ha Ő azt szeretné, hogy részt vegyek ebben a munkában, találjam meg a nőt, aki az orgonát árulta. Szinte lopakodva mentem az élelmiszer bolt felé, és... meglepetés! Ott állt megszokott helyén az idős hölgy egy veder illatos virággal. Megvásároltam az összes orgonáját.

Azóta könyvevangélista munkát végzek, és azok a dolgok, amelyek miatt alkalmatlannak éreztem magam, elmaradtak. Nem tudom, kedves olvasó, te mit érzel, én azonban elmondhatom, hogy az örök élet küszöbén Isten sokféleképpen megmutathatja neked, hogy itt az ideje Neki dolgoznod. Még egy orgonacsokron keresztül is. ■

Ionescu Emanuela

Áldott legyen a jó Isten minden lélekért és minden nyitott ajtóért, hogy e csodálatos munkát végezhetjük. Minden eladott könyv felébreszt egy bűnöst, hazatérít egy tékozló fiút, és így Jézus előkészíti neveinket az élet könyve számára. Ha e cikk elolvasása után hívást érzel arra, hogy bekopogj az emberekhez, kérlek, keresd fel az egyházterületed vezető könyvevangélistáját, hogy több részletet megtudhass erről a nemes munkáról.

A Szentírásban találtam egy könyvevangélistát, aki határozottan, szeretettel és türelemmel kopogtat az ajtón, de úgy érzem, mintha kitárt karjával és nyitott szívével az örök életünk vacsorájára sietne. „Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.” (Jel 3:20) ■

Balla Loránd, a Romániai Unió Kiadványok, Etnikai csoportok és Prófétaóság Lelke Osztály igazgatója

---

IRÁNYÍTSÁK JÖVEDELMÜK ÉVES ADÓJA 2%-ÁT A ROMÁNIAI HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ, VALAMINT AZ EGYHÁZ ÉGISZE ALATT MŰKÖDŐ NON-PROFIT NEM KORMÁNYZATI SZERVEZETEK TÁMOGATÁSÁRA!

A 227/2015-ös (2018-ban aktualizált) adótörvény 123. cikkelye értelmében az adófizető polgárok kérvényezhetik, hogy fizetésből származó jövedelmük utáni adójuk két százalékát non-profit nem kormányzati szervezeteknek vagy egyházaknak utalják át. Ennek érdekében a 230-as számú nyomtatványt kell kitölteniük.

• **Az űrlap az ANAF weboldaláról tölthető le:**

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/230.html pdf-formátumban (soft A), amely elektronikusan is kitölthető.

• **A nyomtatványt a következő adatokkal kell kitölteniük:**

- Személyes azonosító adataik (név, lakcím, személyi szám)
- Az átutalandó összeg értéke. Amennyiben az adófizető nem tudja kitölteni ezt a rubrikát, megteszi majd az adóhivatal.

Nem szükséges adónyilatkozatot csatolniuk a kérvényhez.

- A non-profit szervezet vagy egyház neve, adószáma és IBAN-kódja.

• **Hogy és hol kell leadni?**

- Papírra nyomtatva az adóhivatal okmánykötő irodáján, vagy postán, ajánlott levél formájában, kézbesítési visszaigazolással.

Határidő: 2018. május 25.

AZ ADVENTISTA EGYHÁZHoz TARTOZÓ INTÉZMÉNYEK, ILLETVE MINDAZOK A SZERVEZETEK, AMELYEK KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZÉSÉT AZ ADVENTISTA EGYHÁZ VÉGZI

Az alábbi táblázatban az intézmények és szervezetek nevét nem fordítottuk magyarra (a helységneveket sem), hiszen a típusnyomtatványok kitöltésekor amúgy is a hivatalos román intézménynevet kell beírni.

Nr.	NON-PROFIT SZERVEZET NEVE (DENUMIRE ONG)	ADÓSZÁM (COD FISCAL)	IBAN-KÓD (COD IBAN)	HELYSÉG
1	UNIUNEA DE CONFERINȚE	4752219	RO39 BRDE 4455 V237 2751 4450	București
2	Asociația Centrului Media Speranța	29930109	RO03 RNCB 0479 1273 4860 0001	București
3	Fundația pentru Spitalul Adventist	36714175	RO21 BTRL RONC RT03 6583 7301	Mureș
4	Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România	14355291	RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001	București
5	Universitatea Adventus din Cernica	8883136	RO80 RNCB 0087 0081 1693 0001	Cernica
6	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92 BRDE 4455 V592 1875 4450	București
7	Asociația Sănătate și Educație	13817422	RO69 BRDE 4455 V615 3169 4450	București
8	Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81 BRDE 4455 V475 0525 4450	București
9	Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87 BRDE 4455 V917 3616 4450	București
10	Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15 BRDE 4455 V346 2206 4450	București
11	Asociația „Exploratori pentru Viitor”	14027189	RO59 BRDE 4455 V512 2467 4450	București
12	Asociația biblică „Casa Biblii”	27075455	RO96 RNCB 0073 0347 7094 0001	București
13	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	17871521	RO38 RNCB 0048 0534 8328 0001	Brăila
14	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	35572277	RO52 RNCB 0091 1492 7932 0001	Cernica
1	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA BANAT	5776798	RO68 RNCB 0015 0492 7245 0001	Arad
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MOLDOVA	4277072	RO97 RNCB 0026 0126 6680 0001	Bacău
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42 RNCB 0026 0403 8468 0001	Bacău
3	Fundația umanitară „Dr. Luca”	14078913	RO15 RNCB 0026 0308 9377 0001	Centrul de Sănătate Podiș
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MUNTENIA	4733390	RO98 RNCB 0074 0292 3624 0001	București
2	Filiala Muntenia a AȘEF	15890683	RO36 RNCB 0074 0292 2390 0001	București
3	Școala Primară „Dr. Luca”	35100908	RO88 BRDE 0905 V472 1080 0900	Brăila
4	Asociația Școala „Dumitru Florea”	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Ploiești
5	Asociația Școala „Wilhelm Moldovan”	26392757	RO11 RNCB 0114 1142 6003 0001	Constanța
6	Asociația Liceul Teoretic „Mihai Ionescu”	12483090	RO21 RNCB 0084 0107 6864 0001	București
7	Asociația Prestigimedică	32312485	RO10 RNCB 0082 0010 8546 0002	București
8	Asociația Respiro	33421979	RO24 RNCB 0082 1410 6836 0001	București
9	Asociația Opinia Production	36673873	RO02 BTRL RONC RT03 7443 3201	Constanța
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA OLTENIA	4553216	RO75 RZBR 0000 0600 0046 0472	Craiova
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72 RZBR 0000 0600 0657 9189	Craiova
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD	4547087	RO75 RNCB 0106 0265 9081 0001	Cluj-Napoca
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD	8364740	RO37 RNCB 0193 0159 6750 0001	Târgu Mureș

AZ ADVENTISTA EGYHÁZHoz TARTOZÓ INTÉZMÉNYEK, ILLETVE MINDAZOK A SZERVEZETEK, AMELYEK KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZÉSÉT AZ ADVENTISTA EGYHÁZ VÉGZI

Nr.	NON-PROFIT SZERVEZET NEVE	ADÓSZÁM	IBAN-KÓD	MEGJEGYZÉSEK	HELYSÉG
UNIUNEA DE CONFERINȚE					
1	Fundația Casa Pâinii	17510993	RO40 RNCB 0052 0188 2287 0001	instituție socială	Viziru
CONFERINȚA BANAT					
1	Asociația Grădina Speranței	23658243	RO91 RNCB 0015 1260 7077 0001	Grădinița Cuvin + Grădinița și Școala Generală Macea	Arad
2	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO88 RNCB 0249 0492 7554 0001	Grădinița Salem Arad	Arad
3	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO59 RNCB 0015 0492 7554 0001	Grădinița Betania Timișoara	Timișoara
4	Asociația Casa Speranței Banat	28238372	RO44 RNCB 0015 1213 1580 0001	Asistă social persoane în vârstă defavorizate	Arad
5	Asociația Studențească Amicus – Filiala Timișoara	18620862	RO83 RNCB 0255 0403 4775 0001	Proiecte studențești	Timișoara
6	Asociația Teenjoy	34567671	RO20 RNCB 0015 1489 7486 0001	Promovează acțiuni educative prin organizarea de tabere	Arad
CONFERINȚA MOLDOVA					
1	Asociația Proexcelența	29572604	RO07 RZBR 0000 0600 1443 7165	Grădinița Celestino	Bacău
2	Asociația Bambi	14109939	RO23 RZBR 0000 0600 0386 6981	Grădinița Bambi	Galați
3	Asociația Amicus Senior	26238244	RO66 MILB 0000 0000 0105 3805	Grădinița Amicus Junior	Iași
4	Filiala Asociației Bambi	18177642	RO94 RNCB 0142 1129 9409 0001	Școală primară + Școală gimnazială	Matca
5	Asociația T.C. Mărgăritare	23824060	RO86 BRDE 2805 V258 7033 2800	Grădinița Mărgăritare	Roman
6	Fundația Umanitară Kinder	12150362	RO27 BTRL 0340 1205 E434 23XX	Grădinița Veverița	Suceava
7	Asociația Studențească Amicus - Filiala Iași	14032304	RO57 BRDE 2405 V391 3153 2400	Proiecte studențești	Iași
8	Școala Gimnazială Matca	35853876	RO21 RNCB 0142 1502 4355 0001	Școală nivel preșcolar + primar	Matca
9	Asociația „Viitorul Azi”	35965225	RO22 UGBI 0000 2020 12642RON	Grădinița „Elisei”	Piatra Neamț
CONFERINȚA MUNTENIA					
1	Asociația pentru Educație Creștină	25717257	RO84 BTRL 0450 1205 J700 51XX	Grădinița Micii Valdenzi - Popa Tatu	București
2	Asociația Speranță pentru Măine - Grădinița Licurici	22470550	RO31 RNCB 0082 0940 7366 0001	Grădinița Licurici - Cuza Vodă	București
3	Asociația Umanitară EDUSTAR	22740441	RO69 BTRL 0100 1205 1246 0XX	Grădinița Edustar	Buzău
4	Asociația Grădinița Curcubeul Speranței	26362950	RO49 BTRL 0190 12053 7713 8XX	Grădinița Curcubeul Speranței	Giurgiu
5	Asociația Școală „Dumitru Florea” – Școala Excelsis	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Ploiești
6	Asociația Școala Eden Paradisul Copiilor	30304052	RO87 RNCB 0208 1281 0575 0001	Grădiniță + Școală primară	Băicoi
7	Asociația „Pro Eirene”	23967109	RO46 BRDE 2305 V177 6186 2300	Grădinița Micul Prinț	Slobozia
8	Asociația Speranța	21642801	RO04 RNCB 0128 0749 3570 0001	Grădinița Speranța	Târgoviște
9	Asociația „Ridică-te și Umblă”	32373890	RO91 RNCB 0073 1380 7216 0001	Program de îmbunătățire a calității vieții persoanelor cu handicap	București
10	Asociația Speranță pentru Măine	22470550	RO38 RNCB 0289 0940 7366 0001	Sucursala Grădinița Priki - Militari	București
11	Asociația Internațional Christian Academy	35395876	RO07 INGB 0000 9999 0560 1371	Grădiniță	Cernica
CONFERINȚA OLTENIA					
1	Asociația Creștină pentru Educație și Sănătate	28468827	RO90 CECE AG01 30R0 N090 7163	Grădinița Eden	Pitești
2	Asociația „Holistic Education”	31908979	RO85 RZBR 0000 0600 1582 9360	Grădinița Licuricii	Roșiori de Vede
3	Asociația Creștină Educație Pentru o Viață Împlinită	38924874	RO42 RZBR 0000 0600 1987 5519	Grădinița Micul Prinț	Drobeta Turnu Severin
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD					
1	Asociația „Cristian Education for Romania”	22623018	RO87 BTRL 0130 1205 M114 29XX	Are 6 grădinițe, după cum urmează:	Cluj-Napoca
				Kinderfreunde	Cluj-Napoca
				Albinuța	Halmeu
				David	Moisei
				Emmanuel	Ocna-Mureș
				Tudor	Sighetu Marmatei
				Happy Kinder	Beclean
2	Grădinița „ANA”	36983505	RO13 BTRL RONC RT03 8296 2601	Grădiniță	Săpânța
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD					
1	Asociația Educație pentru o Viață Sănătoasă	16832621	RO23 BTRL 0270 1205 1167 05XX	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Câmpenița
2	CȘMPR – Herghelea	5994199	RO83RNCB0193 0159 6949 0001	Instituție de sănătate	Herghelea
3	Liceul „Dr. Lind”	32712716	RO57 RNCB 0188 1503 2488 0001	Liceu	Câmpenița
4	Asociația „Advent Kindergarten – Filiala Reghin”	22740913	RO13 BACX 0000 0010 9174 1000	Grădinița Emanuel	Reghin
5	Asociația Puterea Educației	26333378	RO06 BTRL 0330 1205 P955 84XX	Grădinița Licuricii	Sibiu
6	Asociația „Sonnenschein Schassburg”	25502444	RO13 RNCB 0191 1095 6393 0001	Grădinița Sonnenschein Schassburg	Sighișoara
7	Asociația Familie și Educație pentru Copii	25505050	RO31 RNCB 0188 1092 7112 0001	Grădiniță + Școală Primară + Școală Gimnazială	Vaideiu
8	Centrul de Sănătate Educație și Familie Sanogen	32469421	RO89 BTRL RONC RT23 2343 901	Proiecte de sănătate și sociale – centru de influență	Târgu Mureș
9	Fundația OMEGA	9914800	RO41 BTRL 0270 1205 M590 30XX	Școală primară + nivel gimnazial	Târgu Mureș

NYITOTT KAPUK NAPJA – 2018. ÁPRILIS 21.

Az Egyházterületek és az Unió Vallásszabadság Osztályának igazgatói a következő kérdésekre fogalmazták meg a válaszaikat:

1. Mi a célja a *Nyitott kapuk napja* típusú tevékenységeknek egy toleráns és nyitott társadalomban, mint amilyen a jelenlegi?
2. Mit tehet egy adventista hívő, aki tanúja egy lelkiismereti okok miatt történt diszkriminációnak? Védelmére kelhet egy olyan kereszténynek, aki az övétől eltérő elveket vall?
3. Mi az Adventista Egyház álláspontja az ökumenikus mozgalommal kapcsolatban?
4. Mit tehetnének a gyülekezeti tagok a lelkiismereti szabadság támogatása érdekében? Hol a határ a másik szabadságának tisztelete és bizonyos jogok követelése között, amelyek ellentmondanak a Biblia rendelkezéseinek?

1. Az egyháznak mindig nyitottnak kell lennie. Egy időszakosan nyitott egyház egy olyan Istenről tanúskodik, akit csupán alkalmanként lehet elérni és megtalálni. Természetesen egy nyitott egyház támadásoknak is ki van téve, és jogosan vagy sem, félünk attól, hogy támadásoknak tegyük ki magunkat. Inkább választjuk az elszigetelődést. Egy olyan elszigetelődést, mely nyugalmat és kényelmet biztosít számunkra, s amelynek keretében szabályokat határozhatunk meg és fogadhatunk el. Olyan elszigeteltséget, amely az elitista és exkluzív vallási megnyilatkozások ideális környezetét biztosítja számunkra. Ez az elszigetelődés viszont megöli az egyházat. Nyitnunk kell a gondolkodásmódunkban a körülöttünk levő világgal szembeni valódi és állandó kapcsolat felé. Nem lehetünk egy csupán alkalmanként és csupán egyesek számára nyitott menedékhely. Ki kell tárnunk a szívünk ajtaját, és szeretnünk kell az embereket, mert a körülöttünk élők irányába tett nyitás nem választás, hanem erkölcsi kötelesség. Arra hívatunk, hogy a menny kapui legyünk a világ felé. Nyitott, állandóan nyitott kapuk.

2. Egy adventista számára, aki tanúja egy lelkiismeret miatt bekövetkezett diszkriminációnak, nem csak lehetséges, hanem kötelező is a diszkriminált személy védelmébe állni. Ha csupán a saját érdekeink védelmezésére korlátozódunk, vallásunk önzővé válik. Szeretni a felebarátodat, mint magadat, azt jelenti, hogy ugyanolyan mértékben harcolsz az ő érdekeiért is, mint a sajátjaidért. Mert „*ha csak a ti atyátfiaiát köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Avagy a vámszedők nem ugyanazt cselekeszik-e?*” (Mt 5:47)

3. Az Adventista Egyház nem vesz részt ökumenikus csoportosulásokban, de nyitott az ilyen szervezetekkel való együttműködésre. A Generál Konferencia Végrehajtó Bi-

zottsága 1929-ben egy olyan hivatalos álláspontot fogalmazott meg, amelyben elhatározta, hogy munkánkban tiszteletet, udvariasságot, barátságot és becsületességet kell tanúsítunk más vallásos csoportosulásokkal szemben, megértve, hogy minden keresztény misszió, mely Jézust hirdeti, része lehet Istennek a világ evangelizálásával kapcsolatos tervének. Ugyanakkor a nyilatkozatban az is olvasható, hogy mi továbbra is megőrizzük egyéniségünket, értékeinket és sajátos missziós céljainkat. 1980-ban a Generál Konferencia létrehozta a Felekezetek Közötti Kapcsolat Tanácsát, hogy párbeszédet folytathasson más egyházakkal, vallási csoportosulásokkal. Ezen testület célja nem az, hogy a politikai ökumenizmus irányába terelje az egyházat, hanem hogy segítsen egészséges és becsületes kapcsolatot kialakítani az Adventista Egyház és más egyházak között.

4. A lelkiismereti szabadság védelmezésének legfontosabb követelménye, hogy megadjuk azt a mellettünk levőknek. Az igazságot be kell mutatni, és azt mindenki szabadon elfogadhatja vagy elutasíthatja. Meg kell állnunk ott, ahol a másik szabadsága kezdődik. Az evangélium azért adatott, hogy ajánlat legyen és az is maradjon. Az evangélium nem megszállás. A társadalomra vonatkozóan az Adventista Egyház megérti, hogy nem hívatott és nincs is felhatalmazva arra, hogy meghatározza vagy módosítsa a társadalmi rendet. Attól függetlenül, hogy a társadalmi normák milyen távol állnak a Szentírás értékeitől, nem a mi küldetésünk, hogy mások hibáit kijavítsuk azokon a területeken, ahol nekünk más a meglátásunk. A szabadság Isten ajándéka mindannyiunk számára. És csak ezután következik az ítélet. ■

Dănuț Obăgeanu, a Bánáti Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója

1. A Nyitott Kapuk Napja az Adventista Egyház egyik legszebb lehetősége az egyház jelenlegi és valódi képének helyreállítására. A tolerancia szempontjából a mai társadalom két szélsőség felé hajlik. Valójában a valóság az egyház jövőjére nézve döntő paradoxont foglal magába. Míg a közigazgatási szintű hivatalos kap-

csolatok nagy jelentőséget tulajdonítanak az egyház és az állam közötti közeledésnek, a lakosság körében, főleg a virtuális környezetben, egyre jobban iszonyodnak a különböző természetű – vallási vagy etnikai – kisebbségek megnyilvánulásaitól. Türelmetlen megnyilatkozásokra az egymással közvetlen kapcsolatban lévő csoportok között csak

elvéve kerül sor, de ennek ellenére a különböző monitorizáló szervezetek által végzett tanulmányok rámutatnak, hogy Románia az az ország, amelyben a virtuális tér a leginkább érintett az intoleranciától. A virtuális tér tele van gyalázkodással; a szitkozódók a névtelenség leple alá bújnak, és nincs törvény, mely büntetné őket. Az idő mindannyiunk számára kulcsfontosságú, ezért a nyitott kapuk napja az Adventista Egyház számára olyan lehetőséget biztosít, mely által a mai társadalom minden rétegével valós, időtálló és mély kapcsolatokat építhet ki. Szem előtt kell tartanunk az új, virtuális földrészt is: az internetet. A nyitott kapuk napja nagymértékben érinti azokat, akik napjaik jórészét ezen a felületen töltik. Ha az egyháznak sikerül újra értelmeznie a kapcsolatait, hogy alkalmakat keresen és találjon a hit megosztására azáltal, hogy minden napot a nyitott kapuk napjaként él meg, Krisztus meg fogja világítani életünk ezen új környezetét is, mely néha türelmetlenségről tanúskodik.

2. Moldva területén tanügyi és akadémiai szempontból, valamint a többségi egyházzal fenntartott kapcsolatok szempontjából elvéve akadályokba ütközünk, főleg olyan helyeken, ahol a gyülekezetek kis taglétszámúak, és a mai világ eseményeitől valamelyest elzártak. Mindenki, aki lelkiismereti jogok tiprását tapasztalja, azonnal állást

kell, hogy foglaljon anélkül, hogy valakinek az életét veszélyeztetné. A következő lépések segítséget jelenthetnek a diszkrimináció keresztény lelkiületben történő elkerülése érdekében: rendszeres imaélet, a gyülekezet és a hatóságok értesítése, olyan csoportos tevékenységekben való részvétel, amely segít lépéseket tenni a megbékélés felé.

3. Az Adventista Egyház ismeri a Bibliának az ökumenikus mozgalommal kapcsolatos figyelmeztetéseit. Hosszútávon ez a mozgalom rossz hatással van mindennapjainkra. Mindezek ellenére az Adventista Egyház megfigyelő viszonyulása az ökumenikus mozgalomhoz hasonló a különböző egyházakhoz tartozó hívek közötti kapcsolathoz, amelynek a tisztelet és az emberi méltóság az alapja.

4. A gyülekezeti tagoknak kulcsszerepük van a vallásszabadsághoz való jog megőrzésében. Isten azt tanácsolja, hogy ne sértsük meg mások jogait: „Amint akarjátok, hogy az emberek tiveletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjétek azokkal!” Ha az Úr Jézus tanácsai közül csak ezt jegyeznék meg, tudatában lennénk annak, hogy Isten áll a dolgok kormányánál, és hogy csupán a keresztény életét a megváltás szempontjából építő hit mellett foglalhatunk állást. ■

Sergiu-Daniel Macovei, a Moldvai Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója

1. A válaszmot azzal kezdeném, hogy demokratikus társadalomban élve, megerősítem a szabadságról, a kölcsönös engedelemről és nyitottságról szóló párbeszéd szükségességét. Amikor a szabadságról beszélünk, olyan, mint amikor az egészségről beszélünk: az egészség megőrzéséről akkor is beszélni kell, ha egészségesek vagyunk! Hasonlóképpen foglalkozni kell a vallásszabadsággal is; eseményeket kell szervezni ezzel kapcsolatban még akkor is, ha szabadok vagyunk és lehetőségünk van rá. Ha újra elnyomják a vallásszabadságot, és a vele járó kifejezett tevékenységek tiltottá válnak, akik hallották a vallásszabadság elveiről szóló előadásainkat, tudni fogják, mit és kit kell az ügy érdekében támogatniuk. Mindazt, amiben hiszünk, MA szabadon végezhetjük. Azzal az előjoggal és kötelezettséggel élhetünk, hogy eseményeket, programokat, találkozókat és mindenféle tevékenységet kezdeményezhetünk, amelyek által a vallásszabadság ügyét terjeszthetjük, és kialakíthatjuk az emberekben a szabadság gondolkodásmódját. A nyitott kapuk napjához hasonló események, miközben jó kapcsolatokat biztosítanak a hatóságokkal, megfelelően mutatják be küldetésünket is: beszélgetést kezdeményezünk, kifejezzük értékelésünket és hálánkat, tehát terjesztjük hitünk evangéliumának elveit.

2. Mi, adventisták, vallásos kisebbség vagyunk, ezért figyelmesek, éberek és tetterre készek kell, hogy legyünk mind nyilvánosan, mint egyénileg, ha visszaélés, mellőzés vagy negatív megkülönböztetés ér bennünket vallásos

meggyőződésünk miatt. Az ösztönzés egyszerű és egyértelmű: ha ma egyetlen felebarát jogait áthágják, az egy vallásos kisebbség jogai tiprásának kezdetéhez vezethet, és ez mindnyájunkat közvetlenül is érinthet. Ugyanakkor e gyakorlati szemponton túl nem helyes, nem igazságos és nem isteni eredetű, hogy lelkiismereti okokból valakit megkülönböztessenek, és ezáltal nyomást gyakoroljanak rá vallásos meggyőződéseire és hitgyakorlata megváltoztatására. Isten nem teszi ezt az emberekkel, ezért az emberek sem engedhetik ezt meg maguknak. Vallási hovatartozásától függetlenül, ha valaki a hite és a lelkiismerete miatt szenved megkülönböztetést, meggyőződésünkkel és érdekeinkkel összhangban áll, hogy azonnal fellépjünk. Másfelől, ha nem tudok egyet érteni valakinek a vallásos meggyőződéseivel, bemutathatom a saját érveimet, kezdeményezhetek teológiai témájú beszélgetést, vagy további lépéseket is tehetek, de a vallásos jogok szabad gyakorlásával kapcsolatosan meggyőződéseim, meggyőződésünk nem lehet rugalmas: ha Isten megadja ezt a szabadságot, nekünk is meg kell adnunk, küzdenünk kell érte és bölcsen, tapintattal fel kell lépünk a jogsértő eljárások ellen.

3. Mindenekelőtt meg kell határozunk, milyen jelentést tulajdonítunk az *ökumenikus mozgalom* kifejezésnek. A körülöttünk lévő világ hajlamos minden egyházközi tevékenységet ökumenikusnak minősíteni. Például, amikor a kisebbségi egyházak (baptista, pünkösdi, adventista stb.) temetkezési jogait nem tartották tiszteletben, hogy hatékonyabban felléphessenek, összefogtak és közös stratégiát

dolgoztak ki, így a jelenlegi temetkezési törvény mindenik fentebb említett egyháznak megoldást kínált. Egyesek ezt az együttműködést is ökuménianak nevezik. A különböző társadalmi szereplők közötti párbeszéd és partneri kapcsolatok igencsak hasznosak. Az ilyen természetű együttműködések gyakoriak az adventisták és a különböző társadalmi csoportok között. Ha a partnerek között más felekezeti szereplők is feltűnnek, a fent leírt helyzet nem változik. Ha viszont az ökumenikus mozgalom egy magasabb rendű teológiai hatóság elismerését feltételezi, amely meghatározza, mit és hogyan higgyenek a hívők, így a hitelvekkel kapcsolatosan alkura, a hitelvek átfogalmazására vagy akár a hitbéli identitás elvesztésére sarkall, az adventisták semmiképp sem érhetnek egyet ezzel a kezdeményezéssel. Az ökumenikus mozgalommal kapcsolatosan a Generál Konferencia oldalán terjedelmes cikkek jelentek meg (lásd Ecumenical Movement, 1985. június 27., www.adventist.org)

4. Általában a kormány, az állam szabályozza az állampolgárok közötti kapcsolatok törvényes kereteit. Ami viszont az ember és Isten közötti kapcsolatot illeti, egy kormányzatnak vagy hatalomnak sem szabad azt szabályoznia. Ha az emberközi kapcsolatok bizonyos erkölcsstelen megnyilatkozásait mégis jognak és szabadságnak neveznek, a kereszténynek kötelessége határozottan közölni az álláspontját, és meg kell próbálnia befolyásolni és a keresztény erkölcs és társadalmi kölcsönhatás érdekében nevelni az általános közvéleményt. A keresztények legnagyobb érve azonban saját erkölcsi példájuk, amelyből hiányzik a képmutatás, és amely kifejezésre juttatja az igazi keresztény életmód látható áldásait. Csupán így lehet hatékonyan és mélyen hatni a társadalomra, hogy mindenki a Biblia szerint alakítsa az életmódját, saját boldogsága és jóléte érdekében. ■

Gabriel Işvan, a Munténiai Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója

1. Sajnálatos módon nem élünk eszményi társadalmakban, ezért különböző vallásszabadsággal kapcsolatos programjaink révén szem előtt kell tartanunk az alábbiakat:

Elsősorban, az ilyen kezdeményezések megfelelő alkalmat nyújtanak számunkra az önelemzésre, az Isten iránti hála kifejezésére, Aki megáldott bennünket a szabadság ajándékával, mely emberekké tesz bennünket és összeköt az örök értékekkel.

Másodsorban, a lelkiismereti szabadság értéke újra a társadalom figyelmének középpontjába kerül, így a téma közösségi vonatkozást nyer, mely nem csak a vallás- és lelkiismereti szabadságért küzdők kis csoportjait érdekli. *A szabadság mindnyájunkat érint, a szabadságért mindnyájan fel kell lépniünk és harcolnunk, ha jogsértés történik.*

A korábban említett programok helyesbíthetők a kimondott és ki nem mondott, egyéni vagy közös véleményeket. A szélsőséges esetek és a kihívások tanúsítják, hogy ki értette meg és sajátította el a lelkiismereti szabadság értékes tartalmát. Ezért e programjaink nevelő jelleggel is bírnak, és olyan értékek felé irányítják az embereket, amelyek lényege a kölcsönös tisztelet, elfogadás és megértés.

Nem utolsó sorban érdemes megemlíteni, hogy ezek a programok olyanok, akár az útjelzők, amelyek megmutatják, hogy a pályánk egészséges és jó irányba halad-e.

2. Annak a személynek, aki a lelkiismerete vagy a vallása miatt hátrányos megkülönböztetésben részesül, ismernie kell a jogait, és tisztában kell lennie, milyen értéket képvisel Isten előtt. Miután ez tudatosult benne, meg kell oldania a helyzetet barátságos és keresztény módon, mégpedig azonnal. Ha ez nem sikerül, problémájával felkeresheti a gyülekezet vallásszabadságért felelős személyét és a helybéli lelkészt. Ha ez utóbbi úgy ítéli meg, hogy a probléma

összetettebb, az egyházterület Vallásszabadság Osztálya igazgatójának a segítségét kérheti. Fontos, hogy ez az eljárás rövid idő alatt történjen, késedelem nélkül.

A második szempontot illetően, minden ember felelős a felebarátjáért, aki más vallású, hátrányosan megkülönböztetettnek érzi magát, és segítséget, tanácsot kér. Mint minden más területen, itt is együttműködésre, bölcsességre és biblikus megközelítésre van szükség.

3. A keresztényeknek szoros kapcsolatokat kell ápolniuk a körülöttük élőkkel, a vallás terén létező különbségek ellenére, hiszen ez a felelősségük. Jakab apostol említett arról, hogy az igazság gyümölcse békességben vetetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak, Jézus Krisztus pedig, amíg az emberekkel volt, különböző kultúrájú és vallású emberekkel társalgott, és életvitelükben olyan értékeket és gondolatokat ültetett el, amelyek hozzájárulhattak a békés társadalmi viszonyok megteremtéséhez.

Más kontextusban, az ökumenikus mozgalom keretében egyes hitalapelvei különbségek elsimulnak a belsőleg eltérő értékek és teológiai nézőpontok sokaságában. Az embereknek nem kell népi hiedelmek miatt hinniük valamin, vagy vallásos csoportként csatlakozniuk egymáshoz, hanem egyedül az igazságnak és a kölcsönös tisztelet megadása vágyának kell őket motiválnia. Sajnálatos módon az ökumenizmus feláldozza az igazságot az azonnali társadalmi vagy politikai előnyökkel járó kapcsolatok érdekében. Ezen okból kerülni kell az ökumenikus jellegű irányzatokat, amelyek felmagasztalják az embert, és háttérbe szorítják Isten bibliai igazságait.

4. A hívőknek tudatában kell lenniük Isten előtti értéküknek, és másokkal is meg kell osztaniuk ezen meglátásukat. Olyan értékeket kell elsajátítaniuk, amelyek nemesítik személyes életüket és társadalmi kapcsolataikat. Ami-

kor bizonyos társadalmi interakciók keretében a keresztény ember nem bibliai értékekkel és életgyakorlattal rendelkező személyeket fedez fel, útmutatója a krisztusi példa kell, hogy legyen. Jézus szerette a bűnöst, de megdorgálta a bűnt. Ehhez sok bölcsességre és őszinte megközelítésre van szükség. Amikor Isten világához közeledsz, felelősség-

teljesebbé válsz embertársaid iránt, ugyanakkor figyelme-
sebbé és érzékenyebbé a bűn valóságával szemben. ■

Petre Daniel Niță, az Olténiai Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója

1. A társadalom nyitottsága megfelelő légkört terem az interakció számára, és lehetőséget nyújt a kölcsönös megismerésre egy tiszteletteljes környezetben. Bármely adminisztratív, társadalmi vagy vallási rendszerben léteznek sajátos identitáselemek, amelyeket érdemes megismerni, ezért annak érdekében, hogy a tolerancia ne váljon közömbösséggé vagy tudatlansággá, ezek az események valóban szükségesek. A kulturális eszmecserén túl, az ilyen alkalmak keretében létrejött kapcsolatok hidakat építenek egy kevésbé érintett és ismert világ felé.

2. A lelkiismereti szabadság minden ember, és nem csupán egy kisebbség alapvető joga. Alapból tiszteletben kellene tartani, körülményektől függetlenül. Ha ilyen helyzetek adódnak, azok próbára teszik emberségünket és a lelkiismereti szabadság megértésének mélységét. Ha már lelkiismeretről van szó, ez arra indít majd bennünket, hogy álljunk mindazok védelmébe, akik másként hisznek.

3. Az Adventista Egyház – képviselői révén – általában megfigyelőként vesz részt az ökumenikus jellegű találkozókon, elsősorban azért, hogy jobban megismerje és megértse e mozgalom tevékenységeit. Ugyanakkor fennáll a lehetőség a más egyházak képviselőivel való párbeszéd

folytatására, olykor konkrét tevékenységek lebonyolítására, vagy közös projektekben való együttműködésre. Habár az egymáshoz való közeledés és a párbeszéd vágya a keresztény egyházak között eredményezhet némi pozitív eredményt, az Adventista Egyház nem osztja az ökumenikus mozgalom látásmódját, ezért nem is csatlakozott ehhez a mozgalomhoz.

4. Elsősorban meg kell értenie annak sajátosságait és egyetemességét, majd állást kell foglalnia minden alkalommal, amikor a vallásszabadság jogát áthádják, a visszaélés áldozatának felekezeti hovatartozásától függetlenül. A különbség abban áll, hogy a vallásszabadság óvja minden egyén saját lelkiismereti szabadságát, valamint az e szerint gyakorolt imádathoz való jogát, vagyis az ember Istennel fenntartott meghitt kapcsolatát és annak megnyilvánulásait. A korlátot az adja, hogy nem minden igényelt jog kapcsolódik az imádathoz, az Istennel való kapcsolathoz. Azok a jogok, amelyek más szempontokat követnek, nem tekinthetők lelkiismereti kérdésnek. ■

Benjamin Anca, az Észak-Erdélyi Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója

1. Az említett tevékenységek jelentős szerepet játszanak az egyház és a különböző központi és helyi közigazgatási intézmények képviselői, valamint az felekezetek közötti párbeszéd megteremtésében. Az ilyen események az adventista értékek előmozdításának eszközei a közösségekben és a társadalomban, amelyben működnek. Nagyon sokszor az előítéleteket és az érzelmi szkepticizmust eltávolították azok elméjéből, akik első ízben vettek részt ilyen jellegű eseményen, ez pedig mindkét fél számára hasznos volt.

2. Nem szükséges ügyvédi oklevéllel rendelkezni ahhoz, hogy védelmére keljünk egy olyan személynek, akit lelkiismereti vagy egyéb okok miatt hátrányos megkülönböztetés ért. Megvédeni egy ilyen személyt azt jelenti, hogy egy íratlan bibliai elvet, a szabad akaratot (a választás és a hit szabadságát) védelmezzük. Barátságos úton, társadalmilag és jogilag elfogadható módon támogatjuk ezt az ügyet, még akkor is, ha a diszkriminált személy nem osztja meggyőződésünkben.

3. A Hetednapos Adventista Egyház globális vagy területi szinten nem támogatja az ökumenikus mozgalmat. Az egyház képviselői figyelemmel követik ezt a tendenciát, de nem tagjai egyetlen ilyen szervezetnek sem. A felekezetek közötti párbeszéd támogatása rajta van az adventista közösség napirendjén, az ökumenikus mozgalom célja azonban a keresztény és nem csupán keresztény felekezetek egyesítése, anélkül hogy figyelembe venne bizonyos bibliai elveket és igazságokat. A keresztények egysége megvalósítható a Biblia tanításainak fényében, és különösen a Megváltó által leírtak lelkületében (János evangéliuma 17. fejezete).

4. Az egyház tagjai elősegíthetik a lelkiismereti szabadságot azáltal, hogy fenntartják a jó kapcsolatokat a környezetükkel, amelyben élnek. Egy állam alkotmánya meghatározza az állampolgárok által élvezett egyéni szabadságjogokat, és szavatolja is azokat. A szabadság határait is ugyanilyen törvényes keretek között állapítják meg. Másfelől, egy keresztény, aki tiszteletben tartja a bibliai elveket, nem támogathat a Bibliával ellenkező meggyőződések

vagy jogokat. Ha ezek a jogok károsítják mások szabadságát, akkor magát a szabadság fogalmát és elvét kompromittálják. Egy keresztény nem támogathat erkölcsi és lelki szempontból kétes jogokat. ■

**NYITOTT
KAPUK
DRAGOȘ
MUȘAT**

1. Úgy vélem, hogy a „Nyitott kapuk napja” típusú tevékenységek kettős célt szolgálnak. Egyrészt tudatosítják az egyházban mindazt, ami az egyházon kívül történik, másfelől pedig segítenek a körülöttünk élőknek megtudni,

hogyan mi történik az egyházunkban. Nagy különbség van aközött, ahogy a Biblia látja a helyi hatóságokat, és ahogy a társadalom utal rájuk. Azt hiszem, fontos, hogy túl a különböző politikai véleményeken, túl azon, hogy hitünk szerint mit kellene tennünk, nem szabad megfélemlenünk arról, hogy megadjuk vezetőinknek a megfelelő tiszteletet, és főleg mondjunk értük közbenjáró imát, függetlenül attól, hogy polgármesteri hivatal, rendőrség vagy bármilyen más közigazgatási képviselőjéről van szó. E találkozók olyan alkalmak, amikor ezek az emberek bemutatják a vallásos témák iránti érdeklődésüket, és így alkalmunk nyílik beszélnünk nekik reménységünkről és meggyőződésünkről. Másfelől, nem szabad elfelejtenünk, hogy a világ nem annyira mentes az előítéletektől, mint ahogy az látszik. A jó kapcsolatok ápolása és azok fenntartása az egyház kötelessége. Isten számos ajándékot bízott az egyházra, és fontos, hogy a társadalom megtudja, mit vagyunk képesek tenni egyházként a helyi közösségért, hiszen ez a mi munkaterületünk.

2. Ellen White írta a következőket: „Ha az emberek megtartanák az aranyszabályt, mely szerint *azt kell tennünk másokkal, amit akarunk, hogy velünk tegyenek*, számos létező nehézség gyorsan elsimulna.” – *Letter 85, 1896*. Azt hiszem, ez egy nagyon fontos elv, amit szem előtt kell tartanunk. Nekünk nem csupán a saját jogainkért kell harcolnunk, hanem mások szabadságát is védelmeznünk kell. Nem csak a saját, hanem a mások szabadságának védelmezőiként is hálásaknak kellene lennünk, és azt hiszem, ezt sokszor sikerült elérnünk. Nyilván, nem védelmezhetünk minden gondolatot, és nem válhatunk az Isten Igéjével éles ellentétben álló elvek ügyvédeivé, azt azonban egyszer sem tehetjük meg, hogy közömbösek és szeretet nélküliek legyünk. Azt hiszem, többet kellene imádkoznunk, és bölcsességet kellene kérnünk, hogy tudjuk, hogyan segíthetünk azon keresztény testvéreinken, akiket hitük miatti megkülönböztetés ér. Harcolnunk kellene azért, hogy országunkban a Törvényhozás egy olyan jogi keret teremtsen, amelyen belül minden felekezet szabadon imádkozhat Istent, és amikor szavazni megyünk, azt is vegyük figyelembe, hogy a jelölteknek mi a hozzáállása a vallás- és lelkiismereti szabadság kérdéséhez.

Mihai Miron, a Dél-Erdélyi Egyházterület Vallásszabadság Osztályának igazgatója

3. Az Adventista Egyház nem része az ökumenikus mozgalomnak. Gondolom, ez a legfontosabb válasz. Igaz, hogy egyes területeken a többi keresztényekkel való együttműködés nem csak dicséretes, hanem szükséges is (egyenesen, a vallásszabadsággal kapcsolatos törvénytervezetek támogatása, Bibliák nyomtatása, társadalmi érdekeltségű célok követése, stb). Ez az együttműködés nem követeli a bennünket megkülönböztető elvekről való lemondást, hanem igazolja, hogy Isten szeretete bennünket kedvességre, udvariasságra és küldetésünk iránti elkötelezettségre tanít. Egy bizonyos ügyet egy másik felekezettel karöltve támogatni még nem jelent ökumenizmust, sőt, ennek érdekében minden romániai egyház többet is tehetne. A társadalmi projektekben való részvétel, az oktatás támogatása, a szegények gondozása, a természeti katasztrófák alkalmával történő közbelépés mind olyan terület, ahol a keresztények összefoghatnak, hogy bizonyosságot tegyenek a szertartásról, amelyet a szószékekről vagy az oltárokról hirdetnek. Az Adventista Egyház részt vesz más felekezetekkel folytatott teológiai megbeszéléseken, a hitelvekkel kapcsolatos alkudozás azonban nem képezi – nem képezheti – e találkozók célját. Ezek a megbeszélések a részünkről mindősze informáló jelleggel bírnak: az embereket érdekli, mit és hogyan hiszünk, és melyek meggyőződésünk bibliai alapjai.

4. Amint azt már említettem, az ima az első eszköz, amellyel másokért munkálkodhatunk. Aztán ügyeljünk arra, hogy szavaink által ne sietessük üldöztetésünket, és ne keltsük azt az érzetet, hogy szomorúak és veszekedősek vagyunk. Nem kellene megfélemlenünk arról, hogy ige-hirdetésünk központját Krisztusnak, a megfeszítettnek kell képeznie. Léteznek olyan társadalmi vagy vallásos mozgalmak, amelyek Isten Igéjének érthető igazságai ellen beszélnek; ezekkel nem érthetünk egyet, és nem támogathatjuk azokat. Ne feledjük azonban, hogy Jézus könnyes szemekkel dorgálta a farizeusokat. Még ilyen helyzetekben is a hívők Krisztus lelkületét kell, hogy tanúsítsák, azt hogy az Ő igazsága mennyi mércé szerint elegendi a szertartásával. A mi feladatunk a jó kapcsolatok ápolása mindazokkal, akik körülöttünk élnek, amint azt gyakorta szépen mondják: „Ha egyes emberek nem jutnak el a megváltásra, a mi szeretetünk legyen számukra az a paradicsom, amelyet már itt e földön megtapasztalhatnak.” ■

Dragoș Mușat, a Romániai Unió Vallásszabadság, Hivatalos Kapcsolatok és Kommunikációs Osztályának igazgatója

„ISTEN A MI MENEDÉKÜNK!”

Az utóbbi évben magam is megtapasztalhattam, mekkora áldásban részesülnek Isten gyermekei, ha engedelmeskednek Neki.

Aneszteziológus és intenzív terápiás rezidens orvos voltam, és igencsak emésztettem magam, mivel tudtam, hogy az európai szakvizsgánkat addig mindig szombati napra tűzték ki. Számomra egyértelmű volt, hogy nem veszek részt a vizsgán, de ha nem jelenek meg, tudtam, hogy több mint 6 hónapig nem vizsgázhatok! Miből fogok megélni ez alatt az időszak alatt? Családommal együtt imádkoztunk ennek a problémának a megoldásáért, és több kérvényt is benyújtottunk, amiben kérelmeztük, hogy tegyék át a vizsgát egy másik napra. Kevés esély volt arra, hogy ez megtörténjen (a korábbi évek tapasztalataiból kiindulva), de én biztos voltam abban, hogy Istennél semmi sem lehetetlen. Habár az elmúlt év elején kaptam egy e-mailt az Európai Aneszteziológus és Intenzív Terápiás Orvosok Társaságától, amelyben közölték, hogy megpróbálnak segíteni nekem és a munkatársamnak, dr. Dinu-nak, a szakvizsgát mégis szombatra tűzték ki.

Áldás? Átok? Akkor még nem tudtam, abban viszont biztos voltam, hogy Isten mindent a kezében tart. Akkoriban sokat gondoltam Dániel három barátjára, akiket a tüzes kemencébe vetettek, mivel nem hajoltak meg az aranyszobor előtt. Különösen Dániel 3:17–18 versein elmélkedtem sokat: „Íme, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, ó, király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudodra, ó, király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk.”

Három hónappal a szakvizsgák időpontjainak kitűzése után, Liviu Olteanu és Dragoş Muşat testvérek közbenjárására közölték velünk, hogy szombat este, napnyugta után letehetjük a szakvizsgánkat. Ez azt jelentette, hogy este háromnegyed nyolckor kezdjük a vizsgát, és hajnali negyed kettőkor végzünk. Bevallom, nem voltam a legboldogabb, tudva, hogy mennyire fárasztó lesz majd, de azt mondtam magamban, hogy Isten majd gondoskodik.

Eljött a várva várt nap. A kollégáink számára délelőtt tízkor kezdődött a vizsga. Attól az órától kezdve dr. Adriana Dinu-val együtt nekünk is le kellett adnunk a telefonjainkat, és mindkettőnk egy terembe „zártak”, és kamerákkal figyeltek

napnyugtáig, amikor mi is elkezdhetjük a vizsgát. Magammal vittem egy könyvet, amelyet a szüleim könyvtárában találtam, „Választott édegyek” volt a címe. Fogalmam sem volt, milyen témát boncolgat, azonban éppen azt a problémát tárgyalta, amellyel küzdöttünk – a szombat megtartásának kérdését. Egy orvostanhallgatót, akit besoroztak a katonaságba, sokat üldöztek, mivel megtartotta a nyugalom napját, a szombatot. Amint olvastam, éreztem, hogy Isten úgy beszél hozzám, mint addig soha. Dániel könyvének verseit, amelyeken oly sokat elmélkedtem, most ebben a könyvben is megtaláltam. Magam mellett éreztem a jó Istent. Ő volt minden, amire szükségem volt.

Letettem a vizsgát, és noha nem állt túl sok idő a rendelkezésemre, hogy felkészülhessek, és egy hosszú nap után éjszaka kellett vizsgáznom, olyan jegyet kaptam, amelyről álmodni sem mertem.

És az áldások sora ezzel még nem ért véget. Továbbra is áradtak rám gazdagon. Áldott ember vagyok!

Köszönöm Istennek, hogy ilyen csodálatosan gondomat viselte! Köszönettel tartozom Liviu Olteanu, Dragoş Muşat és Nelu Burcea testvéreknek is. Isten őket használta fel eszközként, hogy megmutathassa nagyságát és hatalmát.

Neked pedig, aki talán számtalan problémával küzdesz, azt tanácsolom, hogy ne add fel! Istennél mindig van kiút, és ha nem is szabadítana meg, senki más ne imádj, csak egyedül Őt! Légy hű mindhalálig, és elnyered az élet koronáját! ■

dr. Alina Torsin, aneszteziológus és intenzív terápiás szakorvos, Temesvár

**A HIT
PRÓBÁJA
ALINA
TORSIN**

**„ÍME, A MI ISTENÜNK,
AKIT MI SZOLGÁLUNK,
KI TUD MINKET SZA-
BADÍTANI AZ ÉGŐ,
TÜZES KEMENCÉBŐL,
ÉS A TE KEZEDBŐL
IS, Ó, KIRÁLY, KISZA-
BADÍT MINKET. DE
HA NEM TENNÉ IS,
LEGYEN TUDODRA, Ó,
KIRÁLY, HOGY MI A TE
ISTENEIDNEK NEM
SZOLGÁLUNK, ÉS AZ
ARANY ÁLLÓKÉPET,
AMELYET FELÁLLÍT-
TÁTÁL, NEM IMÁDJUK.”
(DÁNIEL 3:17–18)**

A HITBEN ERŐSEK SZEMBEN A HITBEN GYENGÉKKEL

(RÓMA 14. FEJEZET)

„A HIT PEDIG A REMÉLT DOLGOK VALÓSÁGA, ÉS A NEM LÁTOTT DOLGOKRÓL VALÓ MEGGYŐZŐDÉS.” (ZSIDÓK 11:1)

Róma 14:1 versében „a hitben erőtlén” szókapcsolattal találkozunk. Ezen elmélkedés keretében érdemes megfigyelnünk, hogy jóllehet a szentírás szöveg megemlíti néhányat ezen csoport gyengeségei közül (étrendi korlátozások, bizonyos napok megtartása), nem ők azok, akik igazításban, feddésben részesülnek. Ellenkezőleg. Pál apostol egyenesen „a hitben erőseket” dorgálja, habár ő maga is velük azonosul a 15. fejezet 1. versében: „Mi, az erősek”. Amit az apostol bírál azonban nem az erős voltuk, hanem az, hogy fenntartják maguknak a jogot, hogy a „gyengéket” „ítéljessék” olyan kérdésekben, amelyek mindössze „vélekedések” (14:1), kérdések, amelyekben egyedül Istennek áll jogában ítélni emberek felett.

„A hitben erőtlének” iránt tanúsított megértő engedékenység semmiképp sem jelenti azt, hogy lelkiségük állapota dicséretes vagy (el)tűrhető lenne. Más szövegekben az apostol ekképpen buzdítja a híveket: „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!” (1Korinthus 16:13); vagy éppen megdicséri a hitben „erőseket”: „Nem hogy uralkodnánk a ti hiteteken, hanem munkatársai vagyunk a ti örömetöknek; mert hitben állotok” (2Korinthus 1:24).

Ahhoz, hogy megértsük, mire vonatkozik pontosan e két, egymásnak ellentmondó minősítés – „hitben erőtlének” és „hitben erősek” –, fontos meghatároznunk a hit fogalmának bibliai jelentését.

A hit fogalmának bibliai meghatározása

Az ihletett és elfogadott definíció nagy segítségünkre szolgál: „A hit pedig a remélt dolgok valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsidók 11:1).

E meghatározás az igazi hit két alapvető szempontját hangsúlyozza: a *megingathatatlan bizalmat* és a *meggyőződést*. Az első szempont, a *megingathatatlan bizalom* („a remélt dolgok valósága”), a külső támadásokkal szembeni ellenállást emeli ki. A második, a (nem látott dolgokról való) *meggyőződés* ennek az ellenállásnak a

titkát magyarázza meg. A szemléltetés érdekében a szélben kitartóan álló tölgyfa képét szeretném használni. A fa tántoríthatatlanul áll a viharban, mivel gyökerei mélyre nyúlnak alá a földbe. Koronájának ágai nem csak azért képesek ellenállni a szél támadásának, mert a tölgy erős kötésű fa, hanem főleg azért, mert rendelkezik „egy láthatatlan, föld alatti koronával” – a gyökerekkel –, ami a stabilitását szavatolja. A szakemberek szerint megtörténhet, hogy a föld alatti, „láthatatlan” gyökérokrona meghaladja a fa föld feletti, látható koronájának méretét. Minél mélyebbre hatolnak a tölgyfa gyökerei a földbe, annál nagyobbra nőhet, és annál ellenállóbb lehet a széllal szemben. Ugyanígy a hit ágainak ellenállása is annál nagyobb a külső támadásokkal szemben, minél mélyebbek a meggyőződés gyökerei az igazság talajában.

Elmondhatjuk tehát, hogy a hit tulajdonképpen a meggyőződés extrapolációja: azaz az ismeretlen dimenziójában az ismert dolgok meghozzászabítása. Például: a gyermek hisz az apja ígéréiben, mivel tudja, hogy mindig szavatartó volt vele szemben és szereti őt.

A Bibliában a hit fogalmának legalább három alapvető, különböző, de egymást kiegészítő jelentése van:

1. A hit képessége – az a képesség, hogy elfogadjuk igazságnak azt, amit közvetlenül nem bizonyíthatunk.
2. A hit tartalma – mindaz, amit konkrétan hiszünk bizonyos személyekről, cselekedetekről, eseményekről, elméletekről, dogmákról, stb.
3. Az előző két pontban említettek közötti kapcsolat.

1. A hit – a hit képessége (a hit edénye)

Ha nem különböztetjük meg a hit fogalmának e Biblián alapuló jelentéseit, az eredmény: hamis, logikátlan következtetések, félreértés, és végül Isten Igéje tekintélyének csorbulása.

Például: mit tanít a Biblia arról, hogy miként kell szert tennünk a hitre? Hogyan és mikor kapunk hitet? Emberi adottságok eredménye a hit, vagy pedig olyan képesség, amelyet Istentől kapunk? Egyesek erre a kérdésre Pál apostol Róma-beliekhez írt levelében tett kijelentésével válaszolnak: „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által” (Róma 10:17).

Ha ezt kell értenünk a hit képességén, arra következtethetünk, hogy akik nem hallottak az evangélium üzenetéről, azok nem rendelkezhetnek hitel, ami nyilván téves állítás. Gondoljunk csak a pogányokra, akik semmit sem hallottak Krisztusról, és mégis megvan a saját hitük, amihez szigorúan ragaszkodnak. Minden megváltozik azonban, ha Pál e kijelentését a hit eszményi tartalmára vonatkoztatjuk, nem pedig a hit képességére.

A hit képességét minden ember megkapja, nem érdemként, hanem ajándékként, Isten ajándékaként: „Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez” (Efézus 2:8).

A hit képességét, akárcsak a szeretet képességét minden ember a születésekor kapja meg. Olyan ez, mint valami kezdőtőke, amit mindenki saját döntései alapján kamatoztat. És éppen itt jön képbe az ember felelőssége. Nem neveléssel szerzett, hanem veleszületett képességek ezek, amelyek üres edényekhez hasonlítanak. A hit edénynek fokozatos megtöltése és a tartalom természete minden ember saját döntésének, választásának az eredménye. Természetesen figyelembe kell venni néhány fontos tényezőt, amelynek komoly befolyása lehet – mint például a kulturális környezet és a neveltetést –, de végső soron minden az ember személyes döntésén múlik. Egyesek a hit edényét buddhizmussal töltik meg, mások iszlámmal, fejlődéselmélettel, katolicizmussal, lutheranizmussal, adventizmussal, stb., vagy más, különböző elemekből felépülő hitrendszerrel.

Ezért bárki állítaná, hogy „képtelen hinni”, kijelentése teljességgel alaptalan lenne. Anélkül, hogy tudatában lenne, voltaképpen a hit tartalmára utal, nem pedig a hit képességére. Hit nélkül – a hit képessége nélkül – az élet lehetetlenné válik. Ha a gyermek nem hinne a szüleinek, nevelőinek olyan kérdésekben, amelyeket nem tudnak közvetlenül bizonyítani, ha nem hinnénk az orvos által javasolt kezelésben, a gyógyszerek jótékony hatásában, a vonatok menetrendjében, a pilóta képességeiben, hogy elvezetheti a repülőt a célállomásig (jóllehet nem is ismerjük a pilótát), az élet elviselhetetlen kálvária lenne, vagy egyszerűen képtelenek lennénk ilyen körülmények közt élni.

A Biblia kijelenti, hogy még a démonok is hisznek: „Az ördögök is hiszik, és rettegnek” (Jakab 2:19). Rendelkeznek a hit képességével, de a hitük tartalma romlott.

Mivel a hit képessége Isten ajándéka minden értelemmel bíró ember számára, ezért a Biblia a hit ezen jelentésére fordít a legkevesebb figyelmet, ellenben annál többet foglalkozik a másik két jelentés értelmezésével.

2. A hit tartalma (mivel töltjük meg a hit edényét?)

A hit tartalmának tekintetében – vallásos szempontból – a következő két dimenziót különböztetjük meg:

- » Hit (különböző) személyekben
- » Hit (különböző) elméletekben, dogmákban, stb.

Ami az emberekbe vetett hitet illeti, Stephen Covey egy érdekes könyvet írt, mely rövid idő alatt sikerkönyv lett: „The Speed of Trust” („A bizalom sebessége”). Covey szerint a bizalom olyan érték, mely kolosszális előnyökkel kecsegtet. Mindenütt, ahol gyakorolják a bizalmat, a dolgok sokkal gyorsabban és gördülékenyebben mennek, és minden sokkal kevesebb pénzbe kerül. A legkésebb példa erre a 2001. szeptember 11-i New Yorkot ért terroristámadás. Miután elveszett az emberekbe vetett bizalom, a repülőgépek fedélzetére történő beszállás sokkal lassúbbá és költségesebbé vált. A bizalomhiány miatt hosszú beszélgetések váltak szükségesekké, amelyekben minden egyes szónak különleges súlya van. Ellenben ahol bizalom van, ott elég a kevés szó is, és még azt is pozitívan értelmezik, amit rosszul fejeznek ki. Covey szerint az emberekbe vetett bizalom gyakorlásakor két tényezőt kell figyelembe vennünk: az illető személy jellemét és kompetenciáját, illetékességét. Egyik sem létezhet a másik nélkül. Hiába van valakinek kifogástalan jelleme, ha egy bizonyos kérdésben nem illetékes. Ugyanígy hiába van kompetenciája valakinek az élet valamely területén, ha az illető jellemtelen és bizalomra méltatlan.

Figyelembe véve ezeket a megjegyzéseket, tudatosul bennünk, miért tanítja a Biblia azt, hogy legyünk elővigyázatosak, amikor emberekben bízunk, viszont teljes bizalommal közeledjünk Istenhez. Isten jelleme kifogástalan, illetékessége vitathatatlan. „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem” (János 14:1).

Jézus Urunk, aki az Igazság („Én vagyok az út, az igazság és az élet” [János 14:6]), a következő kijelentést tette: „Szenteld meg őket a te igazsággal: A te Igéd igazság” (János 17:17). Ebből a forrásból betölthetők bizonyos előző értelmezésekben tapasztalható hiányosságok, de a legtöbbször arra van szükség, hogy a hit edényét teljesen kiürítsük ahhoz, hogy ezen új felfedezésekkel tölthessük azt meg, mivel téves felfogásokat kell igazakkal helyettesítenünk. Ellenkező esetben, sajnos, a tartalom igazságok és eretnokségek keveréke lesz. Éppen ezért – a hit edényének megtöltésére vonatkozóan – a Bibliának van néhány fontos javaslata.

**„A HITBEN ERŐLTENT FOGADJÁTOK BE, NEM ÍTÉLGETVÉN VÉLEKEDÉSEIT... MI, AZ ERŐSEK.”
(RÓMA 14:1; 15:1)**

HABÁR
A SÍRO-FÖNÍCIAI
ASSZONY HITÉ-
NEK EDÉNYÉBEN
CSUPÁN AZ
IZRAEL GAZDAG
GYERMEKEINEK
ASZTALÁRÓL
LEHULLÓ MOR-
ZSÁK VOLTAK,
Ő AZT A KEVESET
IS ÉRTÉKELTE ÉS
RAGASZKODOTT
HOZZÁ, MÉG
JOBBAN IS, MINT
A ZSIDÓK AZ
ASZTALUKON
LÉVŐ KENYEREK-
HEZ. AKI PEDIG
A LEGJOBB MINŐ-
SÍTÉST KAPTA,
AZ A RÓMAI
SZÁZADOS
VOLT, AKI MEG
VOLT GYŐZŐDVE,
HOGY ELEGENDŐ
JÉZUS EGYETLEN
SZAVA, HOGY
A SZOLGÁJA MEG-
GYÓGYULJON.

Ami a Szentírást illeti: minden kijelentését el kell fogadnunk. Jézus a saját tanítványai életében leplezte le a következő hiányosságot, amiért meg is fedtte őket: „És ő monda nékik: Ó, balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívésére, amiket a próféták szóltak!” (Lukács 24:25).

Egyéb forrásokra utalva viszont, a Szentírás azt tanácsolja, hogy mindent vizsgáljunk meg, és csak azt tartsuk meg, ami jó: „Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjete!” (1 Thessalonia 5:21–22).

A jó dolgok kiválasztásához és megtartásához egy teljes szűrőrendszer áll rendelkezésünkre: „Továbbá, Atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok” (Filippi 4:8).

Ami e szűrőrendszer alkalmazása folytán nyerhető, egyrészt egy kifogástalan értékű lényeg, másrészt pedig egy olyan lelki üzemanyag, mely a legszükségesebb hőmérsékleti viszonyok között is megőrzi hatékonyságát: „*a hit*, mely egyszer a szenteknek adatott” (Júdás 3). Ez szintén utalás a hit tartalmára, vagyis az Isten által kinyilatkoztatott igazságra, mely minden idők szentjei hitének tárgyát képezte.

Ugyanebben az értelemben Pál kijelenti: „Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség” (Efézus 4:5). Az egyediség, amire a Szentírás utal, nyilvánvalóan a hit igazi – a menny által elfogadott – tartalmára vonatkozik. Mivel a világ számtalan „urat” és „isten” hirdet, holott csupán egy igaz Isten létezik, ugyanúgy a több ezer hitrendszer közt is – tartalmát tekintve – mindössze egy igazi hit van: az, mely elfogadja az Isten által kinyilatkoztatott igazságot. A hit egyediségének és állandóságának eredete és motivációja Isten jellemében gyökerezik, „akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka” (Jakab 1:17).

Mindazonáltal a legszebb bibliaversek a hit harmadik meghatározására vonatkoznak, mivel hogy bizonyos értelemben ez a legrelevánsabb is:

3. A hit mint kapcsolat a hit képessége (az edény) és a hit tartalma között

A harmadik értelmezés az első két definíció kapcsolatára – a hit edényének és a hit tartalmának viszonyára – vonatkozik. Más szavakkal, mennyire győzött meg az általam ismert, Istenre és az Ő Igéjére vonatkozó igazság, és milyen mértékben alakítja ez az igazság az életemet? Azaz: mennyire ragaszkodom ezekhez a meggyőződésekhez, és mennyire befolyásolják ezek a gondolkodásomat,

beszédemet, döntéseimet, és végül cselekedeteimet, teljes lényemet és magatartásomat?

Róma 14. fejezetének vége éppen ezért egy elvet fogalmaz meg: „Ami pedig hitből nincs, bűn az” (Róma 14:23). Az eredeti görög szövegben a „hit” szó helyén a „pistis” szó található, melynek jelentése: egy bizonyos dologra vonatkozó igazságról való meggyőződés, bizonyosság.

A hit nélküli cselekedet hiteltelen, formaliz-mushoz, álszentséghez vezet, amit a Biblia bűnként elítél. Olyan, akár a gyökértelen növény, mely habár a földből nő ki, hamarosan elhervad, vagy az első erősebb szellőkés kiszakítja, elsodorja.

A hit e szempontja alapján a Bibliában megjelennek a következő minősítések: „nagy hit” (a síro-föníciai asszony hite), „kicsinyhitűek” (a tanítványokat jellemezte így Jézus). Láthatjuk, hogy a hit e jelentése nem a hit – a hit tartalmának a – méretét hozza szóba, hanem azt, hogy mennyire hisz valaki abban a kevésben, ami hitének edényében található. Habár a síro-föníciai asszony hitének edényében csupán az Izrael gazdag gyermekeinek asztaláról lehulló morzsák voltak, ő azt a keveset is értékelte és ragaszkodott hozzá, még jobban is, mint a zsidók az asztalukon lévő kenyerekhez. Aki pedig a legjobb minősítést kapta, az a római százados volt, aki meg volt győződve, hogy elegendő Jézus egyetlen szava, hogy a szolgálja meggyógyuljon.

A hit ugyanezen szempontjára vonatkozik a „hitben gyenge” és „hitben erős” kifejezés is. A „gyengék” esetében a hit edénye nagyon ingata pozícióban van, könnyen felborul, könnyen kiömlik a tartalma. Nem tesznek különbséget elv és módszer között, hanem a kategorikus „szabad” és „nem szabad” értelmében gondolkodnak, hitük pedig inkább tiltások összegére korlátozódik. Nem érzékelik az árnyalatokat. Olyanok, akár a színvakok: mindent fehérén és feketén látnak. Elég, ha észreveszik, hogy valaki nem az ő szten-derdjük szerint viselkedik (és nem elítélendő bűnökről van szó, hanem csupán olyan kérdésekről, amelyekben eltérnek a véleményeik), és máris megbotráncolnak, és hitük edénye felborul.

Ezért tanácsolja az apostol, hogy az „erősök” vegyék figyelembe a „gyengék” érzékenységét, és ne adjanak nekik alkalmat a botráncolásra. Ha megpróbálnák meggyőzni őket, hogy meggyőződéseikkel ellentétesen cselekedjenek, bűnre kényszerítenék őket, mert áthágnák saját lelkiismeretüket. Időt kell adniuk számukra, hogy szilárd, ésszerű meggyőződésekre jussanak, és gondolkodásuk éretté váljon. ■

Emilian Niculescu, nyugalmazott lelképásztor

LÉPÉSEK AZ EGYHÁZAK EGYESÜLÉSE FELÉ

Kéteztizehét október 31-én a londoni Westminster Abbey anglikán katedrálisban különleges vallásos szertartásra került sor. Az Anglikán Egyház csatlakozott a hit általi megigazulással kapcsolatos egyezményhez, amelyet korábban a lutheránusok, a katolikusok, a metodisták és a reformátusok is aláírtak.

Történelmi előzmények

1517. október 31. Pontosan 500 évvel korábban, ez a téma képezte Luther Márton tiltakozását Németországban. A Wittenbergben kitűzött 95 pontban Luther kihangsúlyozta azt a teológiai elvet, amely alapján az ember az Istennel csupán hit által képes megbékélni, nem jócselekedetek bűnbocsátó cédulák vagy vezeklés útján.

1545–1963. A Trenti Zsinat elítéli a protestáns doktrínát.

1962–1965. A Második Vatikáni Zsinat megnyitja a Katolikus Egyház ajtaját az ökumenizmus felé.

1999. október 31. Augsburgban, Németországban a katolikusok és a lutheránusok aláírták a Hit Általi Megigazulásra Vonatkozó Közös Nyilatkozatot¹.

2006 júliusában a Metodista Világtanács is csatlakozott ehhez a teológiai egyezményhez.

2017 júliusában a Református Egyházak Világszövetsége aláírta a hit általi megigazulással kapcsolatos dokumentumot.

2017. október 31-én az Anglikán Egyház ratifikálta a határozatot, és átadta azt a Világszéles Lutheránus Szövetség főtitkárának, Martin Junge-nak, valamint a Keresztény Egység Előmozdításáért Felelős Pápai Tanács titkárának, Brian Farell-nek. A Közös Nyilatkozathoz való csatlakozást jóváhagyó dokumentumot Justin Welby, Canterbury érseke adta át a Metodista Világtanács főtitkárának és a Református Egyházak Világszövetsége főtitkárának jelenlétében.

Hivatalos nyilatkozatok

Justin Welby, Canterbury érseke: „Amikor 1999-ben a Világszéles Lutheránus Szövetség és a Katolikus Egyház aláírta a közös nyilatkozatot a hit általi megigazulásra vonatkozóan, abban a döntő, történelmi pillanatban önök megszüntették az 1517-ben keletkezett alapvető teológiai feszültséget minden olyan egyház számára, amely az egységet és a békét keresi.”

Martin Junge, lutheránus tanácsos: „Az Anglikán Egyház Tanácsadói Bizottsága határozatának

éppen a reformáció napján való nyilvános bemutatása, amely szerint csatlakozik a négy nagy egyház által már aláírt nyilatkozathoz, fontos lépés volt az egyházak egyesüléséhez vezető úton.”

Kaisamari Hintikka, az Evangélikus Szövetség főtitkárhelyettese: „Bár az elején egy kétoldalú nyilatkozat volt az evangélikusok és a katolikusok között, az a tény, hogy a nyugat minden történelmi egyháza ugyanazt érti a megigazulás alatt, csodálatos módja a reformáció évfordulója megünneplésének. Ami eddig elválasztott, mostantól egyesít bennünket.”

Róma képviselője, Brian Farell püspök: „A hit általi megigazulással kapcsolatos egyetértés egy irányba tereli az evangélikus, katolikus, metodista, református és anglikán keresztényeket. Az egység egy előrehaladottabb szakaszába léptünk az egyházak tökéletes megbékélésének útján, ahogyan az Úr kívánja.”

Justin Welby, anglikán érsek: „Vajon kapunk-e csupán Istennél található új erőt és kegyelmet, hogy a világ számára egyesült áldás legyünk, és a sokféleségben megnyilatkozó egységünk bizonyossága felülkerekedjen az egymással szembeni félelmeinken? El tudjuk-e sajátítani újra bizalommal azt a reménységet, hogy Isten, aki sohasem hagyja el egyházát, újra meg tud reformálni bennünket, hogy a világ meg-lássa, Jézus Krisztus az Atyától jött?”²

A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának elnöke, Ted Wilson, az egyház vezetőinek címzett üzenetében, említést tett erről az eseményről. A következőket nyilatkozta: „Ez határozottan az utolsó idők jele, azokra az eseményekre mutat előre, melyeket az évek során a Szentírásból tanulmányoztunk. A Dániel 2. fejezetében bemutatott szobor lábujjainak végét éljük. A következő nagyszerű esemény a Megváltó visszatérése. Milyen különleges előjogban van részünk, hogy Krisztus számára élhetünk, és az Egyház küldetésére összpontosíthatunk! Hirdessük Őt és a három angyal üzenetét, amelyet maga az Úr Jézus adott nekünk!”³

„Amikor a protestantizmus a szakadék fölött átnyújtja a kezét, hogy megragadja a római hatalomét, [...] tudhatjuk, hogy a vég közel van.”⁴ ■

Cristian Trenchea, lelkipásztor, Moldvai Egyházterület

REFORM AZ ÖKUMENIZMUS ÁLTAL? CRISTIAN TRENCHEA

„ITT VAN A SZENTEKNEK BÉKESSÉGES TŰRÉSE, ITT AKIK MEGTARTJÁK AZ ISTEN PARANCSOLATAIT ÉS A JÉZUS HITÉT! [...] ÉS LÁTAM, ÉS ÍME VOLT EGY FEHÉR FELHŐ; ÉS A FELHŐN ÜLT VALAKI, HASONLÓ AZ EMBERNEK FIÁHOZ...”
(JELENÉSEK 14:12,14)

1. Joint Declaration on the Doctrine of Justification-JDDJ
2. Anglican Communion News Service.
3. *Ministry*, 2017. december, 5. old.
4. *Bizonyosságtételek*, 5. kötet, 451. old., angol lap-számozás.

MIKOR JÖN EL JÉZUS?

A mikor a családjuk hosszabb útra készül, két nagy kérdés foglalkoztatja a gyerekeket. A készülődés alatt: „Mikor indulunk már?” Amikor már elindultunk, kb. öt perccel utána: „Mikor érünk oda?”

Bosszant mindkettő. Nemcsak azért, mert percenként elhangzanak, hanem azért is, mert nem a legjobb kérdések. Az elsőt így tudnám elképzelni: „Apa, mit segítsünk, hogy hamarabb elindulhasunk?” A másodikat pedig: „Hogyan töltjük el az időt az utazás alatt?”

De a kérdések nem változtak. Az elsővel nem tudtam mit kezdeni, a másodikra vettem egy GPS-t, ami láthatóan jelzi, hány km van a célig, és mi a várható érkezési idő. – A második kérdés azóta szünetel.

A visszatérés

Amikor Jézus utolsó nagy beszédében az Ő visszatéréséről akart tanítani, a tanítványok két rossz kérdést tettek fel. *Mikor* lesznek meg ezek? És *mi* lesz a jele? (Lásd Mt 24:3.) *Mikor és mi?* Időpont és események. Azóta ez a két kérdés tartja lázban az adventvárókat: *Mikor és milyen* esemény?

2000 év alatt legalább 2000 válasz született a mikorra és a közvetlen végidőre utaló eseményekre. Miért születhetett ennyi válasz? Mert Jézus egyik kérdésre sem válaszolt. Nem adott meg pontos GPS-adatokat.

Az elsőre azt mondta – az időt senki nem tudja (24:36). A „*Milyen* esemény?” kérdésre pedig olyan jeleket sorolt fel, amelyek minden nemedék idejében megvalósultak. Nem az a válasz, amit hallani szeretnénk.

Miért nem válaszolt Jézus úgy, ahogy várnánk?

Lehet, hogy nem szolgálná a javunkat, ha ismernénk a választ? Lehet, hogy Jézus tudja, milyen fajta lelki élményt váltanak ki a *mikor* és a *milyen* kérdésekre adott szenzációs válaszok? Tudja, mennyit érnek azok a megújulások, amiket a *mikor*- és a *milyen*-események váltanak ki? Lehet, hogy Jézus azt szeretné, foglalkozzunk többet az Ő Szavával, mint az újságokkal? Az Ő tanításával, mint az összeesküvés elméletekkel? Lehet, hogy arra gondolt, ne éljünk az idő izgalmában,

a szenzációhajhász események adrenalinos hatása alatt? Lehet, hogy jobban érdekli a mindennapi, folyamatos, kiegyensúlyozott, hűséges életmód? Vagy lehetséges-e az, hogy van fontosabb kérdés is, mint a *mikor* és a *mi*?

Máté 24–25 fejezete két fontosabb kérdésre válaszol: *Ki és hogyan?* *Ki az*, aki eljön? *Hogyan* lehetek készen? Az előző két kérdés állandóan csalódásokhoz vezet, lelki hullámvasútra helyez. Az utóbbi két kérdés arról szól, hogy van remény.

Ki jön el?

Ő, aki meghalt érted, aki megbocsát, és ezt mondja: ti az én barátaim vagytok. Ismered Őt? Ő mondja, hogy visszajön – ezért van remény. Világos, egyértelmű, félreérthetetlen üzenet: Visszajövök, hogy magamhoz vegyelek titeket (Jn 14:1–3). Úgy jön el, ahogy láttátok Őt felmenni (ApCsel 1:11); eljön a felhőkön, minden szem meglátja (Jel 1:7); aki eljövendő, eljön, és nem késik (Zsid 10:37) – a mi várakozásunkhoz képest késik, az Ő menetrendjéhez képest nem. Nem késik el az ígérettel az Úr (2Pt 3:9). Azt szeretné, ha többet foglalkoznánk vele, mint az idővel. Az események is fontosak, de nem adnak pontos GPS-adatokat. Nem mondja meg egyik sem, hány km van még hátra, mikor érünk oda, de jelzi, hogy melyik úton vagyunk, és milyen irányba haladunk.

Amikor túrát vezetek a hegyekben, nem érdekel, hány km van hátra, de az igen, hogy milyen irányba haladunk. Nincs km-tábla, de van irányjelző tábla. Aki már valaha is eltévedt a hegyekben, tudja, melyik tábla jelenti a nyugalmat, a biztonságot. A túratáborokon felismertem még egy igazságot: a túrázók nem keresik a km-táblákat, de a turistajelzéseket sem figyelik, csak a túra-

vezetőt. Egyszer történt meg, hogy a túrázók megtudták, hogy a túravezetők nem ismerik az utat. Az Alpokban, 2000 m felett, sűrű felhőben kije-lenteni, hogy nem tudjuk, hol vagyunk, kétség-beejtő tud lenni. Ettől kezdve, mindenki idegesen kereste a jeleket. Senki nem nézte a tájat, csak a táblákat bújta. Voltak, akik elkezdtek sírni; a saját gyerekeim leült az ösvény közepére, és azt mondta, nem jön tovább. Egy évvel később ugyanazon a túraútvonalon a résztvevők közül mindenki a védett virágokat csodálta, észrevette a mormo-tákat, fényképezte a tengerszemeket, simogatta a hófoltokat, jót beszélgetett a társaival, segítette a gyengébbeket. Elég volt annyit tudni, hogy a túra-vezető elől van, és ismeri az utat.

Látjuk az útjelzőket, tudjuk, milyen irányba haladunk, de foglalkozunk többet azzal, aki el-jövőndő, azzal, aki most is velünk halad az úton; vele, aki ismeri az utat.

Hogyan?

A második kérdés, amire Jézus válaszolt: *Ho-gyan* lehetünk készen? Erről szólnak Mt 24–25 példázatai.

A hamis szolga – Ha felügyelik, dolgozik; ha közeleg az elszámoltatás, megcsinálja; de nincs folyamatos, hűséges életforma. Ha nincs eljövétel a közelben, nincs szolgálat. A hűséges szolga el-lenben teszi a dolgát akkor is, ha semmi jele sincs a közeli visszatérésnek.

Készen lenni annyit jelent, mint szolgálni.

A tíz szűz – Ötnek csak annyi tartaléka van, ami azonnali, szenzációs hírek okozta várako-zást képes táplálni. Van olaj, ha most jön; van olaj, ha nagy dolgok történnek. A folyamatos, hosszú távú világitásra már nincs energia. Öt alvóra azt mondja: „Ismerlek benneteket, mert folyamatos kapcsolatban voltunk egymással.” Ötnek viszont azt, hogy: „Nem ismerlek, sosem beszélgettünk egymással, sosem érdekelt a *ki* jön, csak a *mikor* jön; nem ismerjük egymást.”

Készen lenni annyit jelent, mint ismerni a Vő-legényt.

A talentumok – Az egyik szolga elásta, amit urától kapott. Nem azért, mert nem hitt benne, hanem mert félt tőle; nem ismerte, rosszul is-merte. A másik kettő folyamatosan befektette, mert jól ismerte az urát.

Készen lenni annyit jelent, mint használni a talentumokat.

A juhok és a kecskék elválasztása – A sort be-fejező példázat összegzi az előző hármát. Mind-két kérdésre válaszol: *ki* és *hogyan*. Mt 25:31 a *ki jön el?* kérdésre válaszol: a Király, a Bíró. Nem

az okozza a meglepetést, hogy visszajön, az sem, hogy késne, hanem az, ahogy íté. Meglepi a kecs-kéket és a juhokat egyaránt. Senki nem erre szá-mított. Meglepő fordulat, mert kiderül, már rég eljött Jézus, csak eddig álruhában járt a földön. Itt volt a kárpátaljai gyerekek ruhájában; itt volt az éhező, szomjazó, börtönbe zárt – az élet hétköz-napi, alapvető szükségleteit nélkülözők – ruhá-jában.

Meglepi a kecskéket: „Nem tudtuk, hogy Te vagy! Nagy dolgokra vártunk, csodákra, dörgedelmes prédikációkra, megtérők tö-megére. Készen voltunk prédikálni, ve-zetni, tanácsokat adni, gyógyítani, eligaz-gatni a világegyházat tévedhetetlen taná-csainkkal. Ki gondolta, hogy a gyerekek, éhezők, szomjazók ilyen fontosak lenné-nek? Ha tudtuk volna, hogy Te vagy, meg-tettük volna.”

A juhok meglepődöttsége hasonló. „Az alapján értékelsz, hogy miként bántunk veled? Nem is láttunk téged!” Ugyanaz a meglepetés, de alapvető különbség van a kettő között – akár felismerték, akár nem, ugyanúgy bántak az emberekkel. Ugyan-azt tették volna, ha tudják, hogy Jézust lát-ják, mert ilyen a szívük; mert törődnek másokkal. Nem a szenzációt, a reflektorfényt, a címlapokat, az elismerést kergették, hanem a háttérben, ész-revértlenül, csendben, de folyamatosan törődtek a körülöttük élő emberekkel. Semmilyen rendkívü-lit nem tettek, csak adtak egy pohár vizet, eljöttek egy segélykoncertre, meglátogattak fogságban és függőségben élőket, könyveket, folyóiratokat os-ztottak az ismerőseiknek. Semmi rendkívülit nem tettek, csak szerették és szolgálták az embereket.

A készenlét, számukra maga az életmód.

Nos, ezért van remény a körülöttünk élők szá-mára is, mert van egy nép, amely nem dátumokat tűz ki, nem térképeket gyárt és nem szenzációkra vár. Hanem egyszerűen, csendben, folyamatosan és hűségesen várja Jézust. Úgy várja, hogy szol-gál, úgy várja, hogy időt tölt vele; úgy várja, hogy használja képességeit, és törődik a körülötte élő emberekkel. Van remény, mert naponta sok em-bert szeretnénk megajándékozni az adventi üze-nettel.

És miközben tesszük a dolgunkat, úgy, mint mindig, folyamatosan és kitartóan, egy nap meg-látjuk Őt az ég felhőin. „Jövel Uram Jézus!” ■

**JÖVEL URAM
JÉZUS!
ŐSZ-FARKAS
ERNO**

**LÁTJUK AZ ÚTJELZŐ-
KET, TUDJUK, MILYEN
IRÁNYBA HALADUNK,
DE FOGLALKOZZUNK
TÖBBET AZZAL, AKI
ELJÖVENDŐ, AZZAL,
AKI MOST IS VELÜNK
HALAD AZ ÚTON.**

Dr. Ösz-Farkas Ernő, a Dunamelléki Egyházterület elnöke

A BIBLIAI LELKISÉG A HÁZASTÁRSÁK KÖZÖTTI NEMI KAPCSOLATBAN: AGAPÉ VAGY/ÉS EROSZ?

A folyóirat előző számában leszögeztük, hogy a Szentírás isteni kinyilatkoztatása elismeri a házastársak közötti szexuális vonzalom és szeretet isteni ajándékát, és nemcsak mint elfogadottat (Efézus 5:28; vö. 1Kor 7:4–5; Zsidók 13:4), hanem mint olyat, amit maga a Szentírás szentháromsági Istensége idéz elő (Énekek 8:6). Ezt a fajta szexuális szeretetet és libidóállapotot az Énekek Éneke *agapē*-nek nevezi (2:7; 3:5; 8:4–6; LXX), míg a Példabeszédek könyve a látszólag ugyanazon érzelmi állapotot *erős*-nak (7:18; LXX). Miért ez a hangsúlyozott ellentét e két, látszólag hasonló érzelmi állapot között? Ahhoz, hogy válaszolhassunk erre a kérdésre, egy olyan tematikának a vizsgálatára kell áttérnünk, amelyet a Biblia emberről szóló tanításának bemutatásával kell kezdenünk. Ezt követően az Énekek Énekében megjelenő binitárius (két ellentétes nemű személyből álló) ember szexuális-házastársi kapcsolatát fogjuk megvizsgálni.

Az ember teljes lényét figyelembe vevő távlat

Az emberről alkotott héber felfogás – a görögötől eltérően¹ – holisztikus (oszthatatlan egységként meghatározott), integralista emberszemlélet. Az ember az anyag és az élet lehelete elválaszthatatlan összetétele, amit a Szentírás „élő léleknek” nevez (1Mózes 2:7). Ebben a bibliai kontextusban a „lélek” szó egyértelműen „személy” jelentéssel bír (lásd 1Mózes 2:7; vö. 1Péter 3:20). A nemiség „emberi” természete, ahogy azt a lap előző számaiban láthattuk, a teljes „személy” részvételét feltételezi – a teljes „lelket” a nemi partnerségben. Az *erős*-t azonban nem érdekli a „lélek”, a teljes pszichoszomatikus személy, és ez az embernek mint személynek a hátrányára van.

A partnerkeresés szintjén az *erős* egy erőteljes érzés és érzelmi állapot. Mint ilyen, az *erős* elsősorban a szexuális vágy kielégítését keresi. Ehhez egy szexpartnerre van szüksége. Ennek köszönhetően az *erős* a keresésünket a személy redukcionista fogalmára korlátozza. Az *erős* a mellettünk lévő személyhez kizárólag funkcionális megfontolásból közelít: keresi a másikban azokat a megfelelő és vágyott biológiai-fizikai paramétereket,

amelyek az erotikus élmény szempontjából szükségesek.

Az *erős* veszélye abban rejlik tehát, hogy a partnerként választott személyre úgy tekintek, hogy nem veszem figyelembe az Istennel való kapcsolatát, amelyből emberi méltóságát nyeri. Ha e személyes egzisztenciális dimenziót az *erős* miatt figyelmen kívül hagyom, akkor az illető személynek mindössze részleges méltóságot tulajdonítok, azzal arányosat, hogy „számomra” mennyire „fontos” az illető.² Az igaz, hogy ez a „fontosság” lehet nagyobb, mint az illető személy által nyújtott szexuális „szolgáltatások” kizárólag funkcionális fontossága.

Ha azonban az *erős* korlátozza a látómezőmet, nem láthatom a partnerem „fontosságát”, amit „Isten tulajdonít neki” (Ézsaiás 43:4). Ez pedig meghatározza, alakítja a partneremmel szembeni magatartásomat. Miért? Azért, mert a házastársam „számomra jelentett fontossága” csökkenhet, amennyiben biológiai-fizikai funkciói részben vagy teljesen – különböző okok miatt (személyes okok, betegség, baleset vagy a kor előre haladta miatt) – elvesznek. A házastársam számomra jelentett fontosságának csökkenése viszont nem csupán fiziológiai probléma, és nem is kizárólag etikai kérdés. Legfőképpen lelki vonatkozású, mivel motivációs síkon meghatározott. Azt, hogy a társam már nem annyira fontos számomra, a saját magatartásom mögötti motiváció szempontjából kell megítélnem. Bármilyen motivációra hivatkoznék, idegennek bizonyulna attól a motivációtól, amit a lelkiségnek ebben a tanulmányorozatban használt meghatározása tartalmaz. A házastársam iránti érdeklődésem elvesztése nem igazolható szentháromsági lelkiséggel, mivel ez a lelkiség egy olyan életmódban nyilatkozik meg, amely Isten dicsőségét szolgálja, és ez által a szeretet által a házastársam örök is ideiglenes javát szolgálom.³

Egyetlenegy alternatíva marad tehát a teljes életen át tartó házasság „nagyon jó” (1Mózes 1:31) voltának a megőrzésére, és pedig a szentháromsági szeretet, az *agapē* (Galata 5:22). Jegysem vagy házastársam iránti hűségem állandóságát tehát az *agapē* biztosítja, korántsem az *erős*. És

hogy ez miért van így, arra az alábbiakban – bibliai és teológiai bizonyítékokon alapuló érvek segítségével – megadjuk a választ.

A szentháromsági szeretet az Énekek Énekében bemutatott házastársi tapasztalatban

A közösségi viszonyban élő Szentháromság lényegi természetéből adódóan szeretet, ahogy az 1János 4:8,16 verseinek meghatározásából kiderül: „Az Isten szeretet” (*agapē*). Ami az embert illeti, az *agapē*-szeretet a Szentlélek szentháromsági ajándéka (Galata 5:22; vö. Róma 5:5). Innen származik a „lelki (spirituális) szeretet” fogalma. Az előbbi szókapcsolatban a „lelki” kifejezés kétértelmű lehet, ezért pontosítanunk kell, hogy az általa minősített szeretetnek nem a szemlélődő vagy ezoterikus jellegére utal. Ellenkezőleg, ez a szeretet az Énekek Énekében a házastársak közötti nemi vonzódás „lángjaként” jelenik meg, mely lángot a két, ellentétes nemű ifjában maga Jahve gyújtotta meg (Énekek Éneke 2:7; 3:5; 8:4–7).⁴ Ezt a tényt vitathatatlanul hangsúlyozza a lírai kompozíció két főszereplőjének párbeszéde. A kettejük közötti dialógus csúcspontja a 8. fejezet 6. versében található. A költeményben használt kifejezés a házastársi, szexuális szeretet jelölésére az *agapē* (2:7; 3:5; 8:4–7), és nem az *erős*. Ez igencsak fontos részlet, főleg a költemény erősen erotikus légkörének kontextusában. Ezt az érzékiséget azonban éppen a kifejezés kerülése minősíti, amelynek – amint azt a lapunk előző számában is láthattuk – Példabeszédek 7. fejezetében egyértelműen „bujaságra” utaló konnotációi vannak. Tanulmányunk következő szakaszában az *erős* szót fogjuk használni, a „bujá” konnotációtól mentesen, a férj és feleség közötti „szexuális vonzalom” jelentéssel.

Az emberi szexualitás lelkesége

Az *agapē*-szeretet⁵, amit Isten ébreszt bennünk (Énekek Éneke 2:7; 3:5; 8:4–7), voltaképpen lelki szeretet. Jelenléte az *erős*-nak egyensúlyt kölcsönöz, amely a pszichoszomatikus „közösség” utáni vágyban nyilvánul meg, amelyben az ember személye teljességével vesz részt. Az *agapē*-szeretet a szexuális közösséget lelki aktussá teszi. Amikor szexuális vágyat érzünk, azt az „édes”, érzéki vonzalmat, tudatosul bennünk, hogy szexuális közösségre vágyunk a házastársunkkal. Az *agapē*-szeretet befolyása alatt azonban az erotikus vágyat megtapasztaló férfi/nő nem egy akármilyen személyt lát a partnerében, hanem azt a bizonyos személyt, aki fontos Isten számára (1Péter 1:18–19).

Amint azt már hangsúlyoztuk ebben a tanulmányosorozatban, csakis a „személyek” „lelkek”, és

csakis a „személyek” rendelkeznek „lélekkel” az ő testükben (Róma 8:16; 1Korinthus 2:11). Ez a lélek elválaszthatatlan egységet képez a testtel, együtt alkotva azt, amit differenciált – férfi- és nőnemű – „személynek” nevezünk. A nemi aktusnak csak akkor lesz „személyes” és „emberi” jellege, ha mindkét fél pszichoszomatikus – testi-lelki – közösségre vágyik. Egy ilyen közösség több mint két test egyesülése. Mindenekelőtt két lélek, két teljes személyiség szoros kapcsolata. Ezt a tényt igazolja a héber Énekek Éneke költeményének művészi nyelve is, amelyben a „kert” a feleség teljes lényére utaló kifejezés, a „bemeget” ige pedig a szexuális intimitás metaforája (lásd 1Mózes 12:6; 29:23, 30; 30:4,16; 38:2,16; 5Mózes 22:14; Bírák 16:1). Aki „bemeget” a „kertbe”, az a férj, aki teljes lényével – testével, lelkével – részt vesz a „kertbe” történő „bemenetel” aktusában (Énekek Éneke 4:12; vö. 4:16c).

Ezzel magyarázható a tény, hogy a szexuális intimitás ideje alatt a házastársak tudatában vannak annak, hogy szokatlan dolog történik közöttük, éspedig hogy a testük egyesülésekor a lelkük olvad egybe. Újfént megemlítjük, hogy ebben a kontextusban a „lélek” szó arra az emberi valóságra utal, amely kimerítően meghatározza a test és a lélek alkotta személy fogalmát. A „bemenetel” pillanatában a férfi arra a meggyőződésre jut, hogy úgy szereti a feleségét, mint saját magát, mint a saját lelkét, és a nő is ugyanezt érzi (Efézus 5:28, 33a). A házastársi szexualitás lelkeségének e tapasztalata a leghelyesebben a következő bibliai szentháromsági szintagmával definiálható: „te én bennem, és én te benned” (János 17:21).

Az ok, amiért ezt a kapcsolatot „lelkeségnek” nevezzük, még egy utolsó pontosításra szorul. Annak tudata, hogy a másikat úgy szeretem, mint a saját lelkemet, az egymással szexuális közösségben lévő két házastárs lelkének kölcsönös egymásba hatolásából következik. A lelkek egymásba olvadása pedig csak a Szentlélek különleges szeretetének tudható be (Galata 5:22): „A Léleknek gyümölcse: szeretet” (*agapē*). Következésképpen a Szentlélek azzal, hogy jelen van a házastársak szexuális tapasztalatában, szavatolja annak lelkeségét.⁶ A két fél testének egyesülésén túl, a lelkük kölcsönösen egymásba hatol. Lelki közösség formájában megvalósuló egyesülésük folytán beszélhetünk szexuális kapcsolatukról mint „lelki” aktusról. Az aktus az az alkalom, amely során az

A SZEXUALITÁS LELKISÉGE SZALLÓS ZOLTÁN

AZ AGAPÉ EMLÉKEZTET
ARRA, HOGY A HÁZASTÁRSÁ-
SAM, MÉG AKKOR IS, HA
BIOLÓGIAI-FIZIKAI FUNK-
CIÓI CSÖKKENNEK VAGY
ELVESZNEK, A SZENTHÁ-
ROMSÁGI ISTEN SZÁMÁRA
TOVÁBBRA IS RENDKÍVÜL
FONTOS ÉS „ÉRTÉKES”.

erős – beépülve az *agapē*-ba – romantikusan motiválja ez utóbbit, illetve ez utóbbi kiegyensúlyozza az elsőt, állandóságot kölcsönözve neki a hűség gyakorlásában – még akkor is, amikor a személyes körülmények (betegség, fáradtság, baleset, idős kor, stb.) a szexuális aktusra nézve alkalmatlanok, vagy merőben ellehetetlenítik azt.

Beteljesülés a szentháromsági, lelki szereteten alapuló nemi kapcsolatban

A szexuális élvezet „vágyként” (*libidóként* – Énekek Éneke 7:10) és (orgazmikus) „beteljesülésként” tapasztalható meg (Énekek Éneke 4:16c; 5:1). E kettő rendeltetése (és mert képes erre): a házastársak közötti bensőséges közösség élményének elmélyítése, amely tapasztalat idegen mindazoktól, akik csak alkalmi, törvénytelen szexuális kapcsolatokba bonyolódnak. Mindkét tapasztalat – a szexuális vágy és az orgazmikus beteljesülés tapasztalata egyaránt –, lévén, hogy az *erős*-ban gyökerezik, maximálisan euforikus, de múltó élményekben részesít, majd gyorsan eltűnik. Nem tartós, és folytonossága sincs. Csak pillanatnyi gyönyört nyújt mindkettő.

Az alkalmi és törvénytelen szex tapasztalata, amit a Példabeszédek könyve 7. fejezete említ (6–23 versek) szembeötöl ellentétben áll az Éneke Énekében bemutatott szexuális élménnyel. A Példabeszédek könyve az *erős* mulandó jellegét hangsúlyozza. A mulandóság a gyönyör megtapasztalása utáni fásultság, az eufória utáni depresszió, a vonzalom utáni taszítás, az orgazmus utáni undor megjelenésében nyilvánul meg (2Sámuel 13:14–19; vö. Példabeszédek 6:32–33). A szexuális vágy tehát híjával van a tartósságnak vagy az állandóságnak. A *libidó*ra alapozott kapcsolat rövid ideig tartó biológiai vagy hormonális funkciók függvénye. Ezeknek a hormonális funkcióknak változó a jelenlétük és a hatásuk az emberi pszichére. Szezonálisak, élettani, étrendi, éghajlati és korra jellemző tényezőktől függők, érzékelési és képzelőképeségi ingerektől meghatározottak. A *libidón* – azaz az *erős*-on – alapuló kapcsolatok tehát a romantikus kalandok dimenziójához tartoznak, és nem a tartós kapcsolatokéhoz (Példabeszédek 7:7–27). Az *erős* hajtja (Példabeszédek 7:22) az egyént egyfajta „egyesülésre” a partnerével.

1. Szókratész és Platon embertani dualizmusa – amit a kereszténységben Origenész és Szent-Ágoston terjesztett el, az embert összetett entitásként közelíti meg: halhatatlan lélek és anyag/(fel)bomló test; lásd Plato, *Phaedo*, Robert M. Hutchins, ed., *Great Books of the Western World* (54. kötet; London: Encyclopaedia Britannica, 1952), 7:220–251; Origen, *On First Principles*, 2.8.1–5 (London: Society for Promoting Christian Knowledge, 1936); Augustine, *Confessions*, 6.19; 7.26 (trad. Henry Chadwick; Oxford: University Press, 1992).

2. Thielicke kutatásaira alapozunk, ami a „számomra fontos” fogalmának elemzését illeti. *Theological Ethics*, 3:26–27.

3. Lásd a „lelkiség” részletes meghatározását a cikksorozat első részének elején (az Adventszemle 2017. decemberi számában), főként az erkölcsösség és a lelkiség közötti különbség „motivációs” szempontját.

4. Richard M. Davidson, „Is God Present in the Song of Songs?”, *Journal of the Adventist Theological Society* 16/1–2 (2005): 143–154, erőteljesen érvelt mellett a gondolat mellett, hogy a költemény három eskü-

A „pillanatot”, az alkalmat keresi, nem a „személyt”; ez utóbbit egyenesen kerüli, mivel a „személynek” időtartama van; a *libidó* azonban nem akar tartósságot, hanem mindössze az *extázis* (az önkívület) pillanatát keresi.

Az Énekek Énekében leírt szexuális aktus esetében azonban a házasságban élők teljes személyükkel vesznek részt a kettejük közötti szexuális kapcsolatban (Énekek Éneke 4:12; vö. 4:16c). Az orgazmikus gyönyör túléli a beteljesülés „pillanatának” csúcspontját. A pillanat a kettejük közötti bensőséges kapcsolat titokzatos mélységének a megtapasztalásával folytatódik. Kettejük egyesülésének ezen mélysége nem biológiai képességeiknek köszönhető, hanem lelki minőségeiknek. A mulandóság az *agapē*-nak köszönhetően alakul át állandósággá (Énekek Éneke 8:6; 1Korinthus 13:4,8), az állandó pedig a két, egymással szexuális kapcsolatot létesítő házastárs lelki egységének újabb mélységeit tapasztalja meg.

Az *agapē* tehát stabilizáló szerepet játszik. Segít abban, hogy ne veszítsük szem elől azt, hogy akivel szexuális kapcsolatot létesítettünk, egy Isten számára is fontos személy, még akkor is, ha részlegesen vagy teljesen elvesztette biológiai-szexuális funkcióit. Házastársam iránti hűségem állandóságát tehát az *agapē* szavatolja, nem pedig az *erős*. Isten *agapē*-jának köszönhetően vagyok „ember”, és ugyancsak az *agapē*-nak köszönhetően válik a bennem rejlő *erős* „emberivé”.

Következtetés

Fenti elemzésünkben kitűnik, hogy éppen a szentháromsági *agapē* jelenlétének köszönhetően tapasztalhatja meg a férj és a feleség a szexuális kapcsolat bensőségeségének varázslatát, titokzatosságát és mélységét, mely mélység *paradigmatikussá* válik. Túlmutat „önmagán” az Atya, a Fiú és a Szentlélek közötti örök és lelki szeretet titkára. Az *agapē* emlékeztet arra, hogy a házastársam, még akkor is, ha biológiai-fizikai funkciói csökkennek vagy elvesznek, a szentháromsági Isten számára továbbra is rendkívül fontos és „értékes” (János 3:16; 1Péter 1:18–19). ■

Dr. Szallós-Farkas Zoltán, egyetemi docens, Adventus Egyetem, Cernica

jében (2/7; 3/5; 8/4–7) a héber kifejezés egy szójáték, amelybe bele van szöve Isten neve („Yah[weh] lángja”, *Elohe Shabaoth és El Shaddai*), 143. Lásd továbbá Davidson, *Flame of Yahweh*, 630–631.

5. Nygren referencia értékű munkája, mely segített az *agapē* kereszténységben meggyökerezett gondolata eredetének elemzésében, az *erős*-szal való kapcsolatában.

6. E cikksorozat kutatásának perspektívája tisztán teológiai, szentháromsági és bibliai, és a szexualitás és lelkiség közötti kapcsolatot vizsgálja. Ez a megközelítés gyökeresen eltér Chuck M. MacKnee megközelítésétől, amit doktori disszertációjában bemutatott (*A Description of Practicing Christians' Experience of Profound Sexual and Spiritual Encounters* [University of British Columbia, 1997]), és amely a szexualitás és a keresztény lelkiség közötti kapcsolat fenomenológiai és pszichológiai szempontjaira összpontosított. MacKnee tanulmányának alapjául a következő kérdés állt: „Mi az értelme és hogyan jellemezhető a szexuális és mély lelki tapasztalat az aktív keresztények körében?” (3)

A KERESZTÉNYSÉG DILEMMÁJA – A SZOMBAT

Nehezen érthető bibliai részek a szombatra vonatkozóan – 1. rész

Tizenhat éves voltam, amikor a bátyámmal más protestáns gyülekezeteket is meglátogattunk a településünkön. Ezek a látogatások jó célt szolgáltak: egyszerűen szeretnénk volna látni, hogyan imádkoznak más keresztények, milyenek az istentiszteleteik, és tőlük is hallani szeretnénk volna, hogy mi a jó és a szép Isten előtt. Fialatok voltunk, és bár azt hittük, hogy a hit, amit megosztottunk, biblikus volt, nyitottak voltunk bármilyen pozitív ötlettel vagy gyakorlattal szemben, amellyel más felekezetek rendelkezhetnek.

Beléptünk egy kis evangélikus templomba, és szívesen meghallgattuk az istentisztelet utolsó részét. Bántuk, hogy annyira későn érkeztünk, de a fiatalok program után visszamaradtak, hogy koruknak megfelelő beszélgetéseket és tevékenységeket folytassanak. Minket is meghívtak. Örömmel fogadtak a körükben, megkérdezték, honnan jöttünk, és hogy hiszünk-e az Úr Jézusban. Elmondtuk, hogy keresztény hetednapot ünneplő adventisták vagyunk, és azért jöttünk, hogy meglássuk, hogyan zajlanak náluk az istentiszteletek.

Egyikőjüket azonban megdöbbenett, hogy adventisták voltunk, és kérdéseket tett fel a név jelentésére vonatkozóan. Azzal mentegetőzött, hogy új a hitben; valójában meg sem volt keresztelkedve, de elmondta, hogy rövid időn belül erre is sor kerül. Elmagyaráztuk, hogy az „advent” szó jelentése „eljövétel”, és a név azokra vonatkozik, akik várják Krisztus dicsőséges második eljöveteletét. A „hetednapot ünneplő” jelző arra utal, hogy meggyőződésünk szerint Isten törvényét a maga teljességében meg kell tartani, beleértve a negyedik parancsolatot is, amely a hét hetedik napjának mint imádati- és pihenőnapnak a megtartására szólít fel. Beszédpartnerünk fenntartás nélkül elmondta, hogy ő is hiszi, hogy Krisztus hamarosan visszajön, ugyanakkor szintén megtartja a hét hetedik napját, a vasárnapot.

Az illető nyilvánvalóan őszinte volt, és egész lényével szeretett volna Istennek szolgálni. Néhány szóban elmagyaráztuk neki, hogy a hetedik nap a szombat, nem pedig a vasárnap. Ezt

könnyűszerrel tettük, mert a vasárnapot mindenki Jézus feltámadása napjának tartotta, és a Biblia tisztán kimondja, hogy Krisztus a hét első napján támadt fel. Egyre növekvő aggodalom ült ennek az őszinte fiatalembernek az arcára, aki teljes lényével szeretne volna Istent szolgálni. Tisztán látszott, hogy nem hagyja annyiban a dolgokat, és kérdést kérdésre tesz majd fel az illető gyülekezet vallási tanítóinak, akik valószínűleg azt mondták neki, hogy a vasárnap a hét hetedik napja, amit az isteni parancs szerint meg kell tartani. Az estét a 119. zsolttárral zártuk: (javaslatunkra) minden fiatal felolvasott egy-egy szöveget, majd meghívtak, hogy a következő vasárnap is menjünk el az istentiszteletükre.

Egy hét múlva mindent megtettünk, hogy újra meglátogathassuk őket. Sajnálatos módon, ismét későn értünk oda, annyira, hogy azt mondtuk magunkban, már semmi értelme bemennünk a terembe. Így az előtérben maradtunk és megvartuk, míg véget ér az istentisztelet. Azt terveztük, hogy csak épp köszönünk a fiataloknak, akik valószínűleg vártak bennünket, majd hazamegyünk. A program kijelentésekkel végződött, amelyeket jól hallhattunk az előtérből. Megdöbbenünk, amint hallottuk, hogy az egyik személy a következő kijelentést tette: „Ha újra eljönnek azok a fiatalok, hogy elmondják nekünk, milyen napot tartunk, mindkettőt az öklömmel zavarom ki innen.” Kissé ijedten néztem a testvéremre, ő pedig rám.

A beszélő a gyülekezet egyik vezetője lehetett, akinek kérdéseket tettek fel az imádati napra vonatkozóan, és valószínűleg zavarta, hogy nem tudott választ adni ezekre a kérdésekre a Bibliából. Ezért az egyháza iránti buzgóságát nem a bibliai érvek erejével kívánta bizonyítani, hanem fizikai erővel. Igyekezete nyilvánvalóan kínos helyzetbe hozta, amikor megtudta, hogy a fiatalok, akikről

**PARANCS ÉS
MENNYEI AJÁNDEK
PAUL
BOERU**

**„ÉS MEGÁLDÁ ISTEN
A HETEDIK NAPOT, ÉS
MEGSZENTELÉ AZT; MIVEL-
HOGY AZON SZÜNT VALA
MEG MINDEN MUNKÁJÁ-
TÓL, MELYET TEREMTVE
SZERZETT VALA ISTEN.”
(1MÓZ 2:3)**

beszél, az előtérben voltak, és nagyon is jól hallották az erőfitogtatását. Tudta, hogy kijelentésnek semmi köze nem volt az Úr Jézushoz. Majd feszélyezett udvariassággal az irodájába hívott, és vádaskodó hangon megpróbált bocsánatot kérni. Hittérítéssel vádolt, valamint azzal, hogy azért jöttünk, hogy elcsaljuk a gyülekezete tagjait és megrendítsük az ifjaikban a hitet. Magyarázatunk még jobban zavarta, mert rájött, hogy a vádjai alaptalanok voltak, és az előző alkalommal folytatott beszélgetést valójában a fiatalok kezdeményezték, akik szerettek volna minél többet megtudni más keresztényekről. Ekkor hangnemet váltott, és azt kezdte taglalni, hogy ami igazán számít, az a Krisztussal fenntartott kapcsolat.

„Ápoljátok a kapcsolatot Krisztussal?” – kérdezte közvetlen módon. Amikor elmondtuk, hogy naponta tapasztalatokat szerzünk az Úrral, zavarba esett, és csodálkozásunkra ezt mondta: „Amit értékelek nálatok az, hogy a mi fiataljainktól eltérően ti ismeritek a Bibliát.” Majd elmondta, hogy ő valójában fogorvos, és még új a hitben. Ugyanakkor azt is elmondta, hogy megterése után sok problémája volt a Securitate-val. Országunkban ez közös téma volt a hívők között. Beszélgetésünk úgy végződött, hogy nem dobott ki minket az imaházból, ahogy megígérte.

A fent bemutatott tapasztalat hidegzuhányként hatott hitéletem elején alkotott utópisztikus meglátásomra. Azt vártam, hogy minden keresztény nyitott szívvel elfogadja a Szentírás igazságát, vagy legalábbis hajlandó őszintén kutatni Isten iránta való akaratát. Az alázatos, kutató magatartás helyett azonban képmutatással, gyermekes, sőt istenkáromló érvekkel fogadtak. Az idő múlása pedig nem tett mást, mint kiélezte kezdeti benyomásomat, és pedig, hogy a szombat képezi a kereszténység, és főként a protestantizmus trójai lovát.

A jelen tanulmány megvizsgálja a keresztények által felhozott érveket, amelyekkel a Tízparancsolat negyedik parancsának áthágásával szemben védekeznek. Az ezen érvekre adott válaszuk teljes mértékben bibliai, és csupán alkalmanként teszünk utalást a történelmi vagy kulturális környezetre, amely a bibliai részek megértését segíti.

A tanulmány első része feltárja az olvasó előtt a Szentírás Törvényre, és különösen a hetedik nap szombatjára vonatkozó általános tanítását. A második rész azokat a nem biblikus érveket tárgyalja, amelyeket egyes keresztények mentségként használnak a szombatra vonatkozó magatartásukra, a harmadik rész pedig a hasonló céllal használt,

látszólag biblikus érvekkel foglalkozik. A tanulmányt a szombat keresztények között évszázadok során kialakult kérdésének áttekintésével zárjuk.

A Szentírás Törvényre és a hetedik nap szombatjára vonatkozó általános tanítása

A következő kijelentések összefoglalják a Szentírás Isten Törvényére vonatkozó tanítását:

A Törvény Isten jellemének és akaratának a kinyilatkoztatása (Ésa 51:4).

A Törvény szent, igaz és jó, mint amilyen a Szerzője is (Róm 7:12).

Isten Törvénye örök és változhatatlan, amint Isten is örök és változhatatlan (Zsolt 119:160; Jak 1:17).

Isten Törvénye megállapítja az Ő teremtményei létezésének paramétereit – a világegyetem lényei szabadon ellenszegülhetnek az isteni törvénynek, azonban ezzel saját létük ellen munkálkodnak. Isten minden teremtményébe belehelyezte az Ő Törvényét (a lelkiismeret Isten erkölcsi törvényének bizonyítéka az ember szívében). (Róm 2:14-15)

A Szentírás (az Ó- és az Újtestamentum egyaránt) az isteni akarat kinyilatkoztatásának írott formája, míg Krisztus a Törvény betöltésének példája (Mt 5:17). Az Ó- és Újtestamentum bemutatja mind az Isten Törvényének örökérvényű eleveit, mind azok alkalmazását a régi idők hívó embereinek életében és – a próféciák segítségével – az eljövendő időkben, egészen az utolsó napig (Jel 14:12).

A Bibliában öt törvénytípust találunk: erkölcsi törvény, ceremoniális vagy áldozati törvény, egészségügyi törvény, társadalmi törvény és büntető törvény. Bár könnyen megfigyelhető, hogy az erkölcsi törvény képezi minden más törvény alapját, mind az öt törvénytípus harmonikusan összefonódik a Szentírásban, egyértelművé téve Isten akaratát a földön mind egyéni, mind közösségi (családi, társadalmi, nemzeti) szinten.

Tájékoztató jegyzetek

Az isteni törvények alapvető fontossága arra készítette a zsidó nemzet tagjait, hogy az emberről szóló kinyilatkoztatás alapjává tegyék azokat. Így a szent iratokat a Törvényre, a Prófétákra és az Írásokra osztották (Luk 24:27,44). Számukra a próféták a Törvény előírásaira alapoztak, míg az Írások bemutatták, hogy a választott nép hívó embere miként alkalmazta a mindennapjaiban a Törvény előírásait. Habár az Ótestamentum kinyilatkoztatásának zsidók által végzett felosztása önkényes természetű (a három rész minden

**MINT A MÁSIK
KILENC PARANCSOLATOT,
A SZOMBAT
PARANCSÁT IS
MAGA ISTEN
JEGYEZTE LE
A SAJÁT UJJÁVAL
A KÉT KÖTŐB-
LÁRA. EZ IS
RÉSZÉT KÉPEZTE
A NÉPÉVEL
KÖTÖTT SZÖVET-
SÉG ALAPJÁNAK.
(5 MÓZ 5:22, STB.)**

ponton összefonódik), más írott kinyilatkoztatásokkal szemben a Törvény nagyszerű szerepét emeli ki.

A Szentírás a Törvényt mint Isten bölcsességének kiapadhatatlan forrását festi le, mely életünk minden részletét megöntözi (Zsolt 1). Ezért az olvasó ne bizonytalanodjon el, ha a Bibliában a *törvény* szóval több értelemben is találkozunk. Például, csupán a Római levélben Pál apostol 11 különböző értelemben használja a *törvény* kifejezést (például: az erkölcsi törvény, a törvény mint az isteni kinyilatkoztatás elkülönített része – általában Mózes öt könyvére utalva, a természet törvénye, vagy az életelvek). Számára a *törvény* szent, igaz és jó, de a halál hordozója is (Róm 7:10,12). Krisztushoz vezető kísérőnk (mesterünk: Gal 3:24), de gyilkos, hideg szó is (2 Kor 3:6). A törvény megismerésének Pál írásaiban egyfelől segít kihangsúlyozni, hogy az mennyire fontos a keresztények életére nézve, másfelől pedig segít lerövidíteni a mondatait (pl. „a törvény által kért cselekedetek” helyett „a törvény cselekedetei” szintagmát használja; „a törvényt áthágók számára megfogalmazott átkok” helyett „a törvény átka” kifejezést, stb.).

A hetedik nap szombatja

A következő kijelentések összefoglalják a Biblia tanításait a hét hetedik napjának szombatjára vonatkozóan:

A szombatot Isten hozta létre a teremtéskor (1Móz 2:1–3), és az teremtető (és megmentő) munkájának emléke (2Móz 20:8–11).

Az Úr Krisztus az ember és a szombat Teremtője (Jn 1:3), és Ő magát a *szombat Urának* nevezi (Mk 2:28).

Azáltal, hogy a szombat a teremtés emlékünnepe, Isten nyugalomnapja minden emberi lénynek adatott, nem csupán a zsidó népnek (Ez 20:12,21).

A szombat parancsa a Tízparancsolat része, és nem lehet azt a másik kilenctől elkülöníteni, elválasztani. Gyakorlatilag minden olyan próbálkozás, amely e paraccsal kapcsolatos kötelezettségeink minimalizálását, vagy egyszerűen a parancs kiiktatását tűzi ki célul, felér Isten teljes törvényének az eltörlésével (Jak 2:10). Mint a másik kilenc parancsolatot, a szombat parancsát is maga Isten jegyezte le a saját ujjával a két kőtáblára. Ez is részét képezte a népével kötött szövetség alapjának (5Móz 5:22, stb.).

A szombat parancsának megőrzése az ember Teremtője iránti hűségét és elkötelezettségét igazolja (2Móz 31:13; Ez 20:21, stb.) Mivel a Tízpa-

rancsolat központjában áll, Isten teljes Törvényére helyezett pecsétjét képezi, mivel ez az egyedüli, amely a Törvényadót az ég és a föld Teremtőjeként azonosítja (2Móz 20:8–11).

A teremtés hetedik napjának szombatja több mint egy isteni parancs: ez Isten ajándéka az ember számára (Mk 2:28). Isten abbahagyta a munkáját, hogy az emberrel időzhessen, társaloghasson és közösségben lehessen vele. Ezért az ég minden ajándéka közül ez az egyedi közösség a legértékesebb. A szombat fontossága nem a testi pihenésben áll, hanem inkább abban, hogy félretesszünk egy időt a lelki életünk számára, hogy közösségben lehessünk azzal a Személlyel, aki megalkotta az időt, és meg is tölti azt. Ez az egyik oka annak, hogy a negyedik parancsolat a Tízparancsolat középpontjába van elhelyezve. Elhanyagolva annak megtartását, az ember nem csupán lekicsinyli saját származását (isteni teremtés), hanem elutasítja Isten legnagyobb ajándékát is: magát Istent (Mk 2:27).

A szombat isteni ajándéka nem csupán egy előjogban részesített népnek szól (pl. Izrael), hanem mindenkinek, aki hit által elfogadja a szombat Urát, az Úr Jézust (Ésa 56:1–8). Mi több, a szombatot az Új Földön is ünnepeljük majd (Ésa 66:22,23). ■

**ELHANYAGOLVA
A SZOMBAT
MEGTARTÁSÁT,
AZ EMBER NEM
CSUPÁN LEKI-
CSINYLI SAJÁT
SZÁRMAZÁSÁT
(ISTENI TEREM-
TÉS), HANEM
ELUTASÍTTJA ISTEN
LEGNAGYOBB
AJÁNDÉKÁT IS:
MAGÁT ISTENT.
(MK 2:27)**

Dr. Paul Boeru, Ausztrália

AZ APOKALIPTIKUS PRÓFÉCIÁK EREDETE (III): ZAKARIÁS APOKALIPSZISE (1)

Zakariás könyve a Dániel és a Jóel könyvéhez hasonló tematikai és szerkezeti elemeket ötvöz. Jelen tanulmányunkban rávilágítunk néhány meghatározó szempontra, mint például az üzenetmagyarázó angyal jelenlétére, a jelkép-variáció használatára és a Jeremiás által hirdetett hetven éves időszakra. Egy következő tanulmányban kizárólag az „Úr napja” fogalom alkalmazását elemezzük. Ha az első elemek egyfajta folytonosságot sugallnak Dániel próféta apokalipsziséhez viszonyítva, ez utóbbiak a Jóel könyvére jellemző gondolatvilágot kölcsönzik. A közös elemek mellett Zakariás különbséget kimutató összehasonlítást is alkalmaz. Nem utolsó sorban a könyv olyan belső problematikákat vet fel, amelyek figyelmesebb elemzést igényelnek a jövőben.^{1*}

A könyv szinopszisa

A könyv makróstruktúrája három szakaszból áll. Az első hat fejezet képezi az első szakaszt. Ez a szakasz több látomást foglal magába, amelyek a szerző korabeli történelmi valóságokat mutatnak be. A második szakasz kontextusa a 7. és a 8. fejezetet öleli fel, és a papokhoz intézett, a hetven éves rabság idején gyakorolt bűjtnap érvényességére vonatkozó specifikus kérdéssel foglalkozik (2–3, 5 versek). Az utolsó szakasz két eszkatologikus beszédet tartalmaz, mindkettőt a héber *massā'* műszó vezeti be: Zakariás 9–11, valamint 12–14.² Az alkotó részek ábrázolása az alábbi szerkesztésben rávilágít bizonyos kölcsönös összefüggésekre:

A. 1:1–6:15 | Történelmi valóságokra vonatkozó látomások (jelen + jövő)

B. 7:1–8:23 | A bűjtnapra vonatkozó kérdés (jelen)

A. 9:1–14:21 | Jövőre vonatkozó prófécia (jövő + jelen)

Az első és az utolsó szakasz kiegészítő viszonyban áll egymással. A könyv elején leírt látomásokban a hangsúly a folyamatban lévő eseményeken nyugszik, a jövőre vonatkozó utalások pedig csupán elvétve vannak jelen. Az utolsó rész ennek az ellentéte: miközben túlsúlyban vannak a jövőre vonatkozó utalások, a jelen valóságokra mindössze ritkán történik utalás. A kompozíció közepén a bűjtnapra vonatkozó pragmatikus kérdés áll. Válaszában a próféta váltogatja a száműzetés előtti nemzeti összeomlásra vonatkozó magyarázatokat Istennek a jelenre vonatkozó jó szándékainak a bemutatásával: „Mert ezt mondja a Seregeknek

Ura: amiképpen elgondoltam vala, hogy veszedelmet hozok reátok, amikor atyáitok megharagítottak vala engem, így szól a Seregeknek Ura, és nem könyörültem: Azonképpen megtértem és elgondoltam e napokban, hogy jót tesztek Jeruzsálemmel és Júda házával. Ne féljetek!” (Zakariás 8:14–15).

A. Zakariás 1:1–6:15³

Ha összehasonlítjuk Zakariás könyvének első részét Dániel könyvének első részével, hasonlóságokat és különbségeket is felfedezhetünk. A jelképek gazdag jelenléte a két kompozíció közös vonása. Zakariásnál a látomások sora egymás után felsorakoztatja a következő szimbólumokat: különböző színek (1:8–10), szarvak és mesteremberek (19–21), egy mérőkötél (2:1–2), egy arany gyertyatartó hét gyertyával (4:1–14), egy könyvtekerics és egy mérőedény (5:1–8), két, eszterág-szárnyakkal rendelkező asszony (9–11) és négy szekér, amit különböző színű lovak húznak (6:1–8). Dánieltől eltérően, ahol a szimbólumok előrejelzik a távoli jövő eseményeit, Zakariás könyvében a jelképek az azonnali társadalmi-történelmi helyzetre utalnak, és pedig Jeruzsálem és a Templom újjáépítésére. Mi több, különbséget észlelhetünk a jelképek megfejtése hatékonyságának szintjén is. Dániel könyvében a próféta specifikus és néha ismétlődő magyarázatokat kapott, és ennek dacára a jövő helyenként még homályos. Másrészt pedig a szimbolikus képek magyarázatait Zakariásnál további tisztázások kísérik, kifejezett pontosításokkal az üzenet eredetére és értelmére vonatkozóan. Ezeket a pontosításokat formai szempontból a következő, profetikus szövegre jellemző kifejezések jelölik: „Így szól a seregeknek Ura”, „Így szól az Úr”, vagy „ekképpen szólt az Úr szava”.⁴ Következésképpen a jelképes üzenet egyértelművé, érthetővé válik mind a próféta, mind az olvasó számára.

Egy másik hasonlóság a két profetikus kompozíció között az üzenetmagyarázó angyal jelenléte. Mindkét könyvben az emberek számára elérhetetlen információkhoz való hozzáférést mennyei lények teszik lehetővé. Dániel könyvével ellentétben, ahol az üzenetmagyarázó angyal specifikus feladata az eszkaton körüli események leleplezése, Zakariásnál a kortárs eseményekre vonatkozó isteni tervek megértéséhez vezető utat mutatja be. Például, az angyal egyértelmű nyelvezettel tárja fel Istennek a városra vonat-

kozó jó szándékát: „Könyörületességgel fordulok Jeruzsálemhez; benne építtetik meg az én házam, szól a Seregeknek Ura, és mérőzsinór nyújtatik ki Jeruzsálem felett” (Zakariás 1:16).

Továbbá érdemes megfigyelni az angyalok közelébe kerülő próféták azonnali reakcióiban megnyilvánuló különbségeket. Dániel pozitív és negatív érzések komplex egységét juttatja kifejezésre. Az előbbieket közé tartozik a bátorság és az angyali lények megkérdezésekor tanúsított tolaikodó magatartás, hogy több magyarázatot kapjon a látomással kapcsolatosan (vö. Dániel 7:16, 19, 23)⁵, az utóbbiak közé pedig a félelem, a rettegés és a reszketés (vö. Dániel 8:16–18, 27). Zakariás ezzel szemben barátsággal, fesztellenül viselkedik a mennyei lények jelenlétében.⁶

B. Zakariás 7:1–8:23

A könyv központi szakasza egy másik, a Dániel könyvében is jelenlévő elemet említ: a hetven éves rabság időszakát. Jeremiás próféta szerint hetven évig tart Babilon fennhatósága Izrael és a környék népei felett (Jeremiás 25:11; vö. 27:6–7 és 29:10). Jeremiás egy különleges levélben arra buzdítja a rabokat, hogy a város javát szolgálják, és várják meg, míg betelik Babilon ideje, amikor a maga során szolgálni fog (27:7).⁷ Ez képezi a Dániel 9. fejezetében leírt események háttérét és a történelmi keretet, amely nem sokkal azután teljesedett, hogy Babilont leigázta Médo-Perzsia (1. vers). A fejezet elején egyértelmű utalás történik a hetven éves időszakra (2. vers), majd Dániel imáját olvashatjuk (3–19), valamint az erre azonnal érkező választ (20–27). A cselekmények egymás utánisága Jeremiás 29. fejezetét idézi fel, Dániel imája képezvén a rabságból való visszatérés ígérete valóra válása előfeltételeinek beteljesedését. E tekintetben Jeremiás próféta megjövendölte, hogy a hetven év végén lelki újjáébredésre kerül sor a száműzetésben élő közösségben: „Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem. És megtaláltok engem, azt mondja az Úr, és visszahozlak a fogságból, és összegyűjtlek titeket minden nemzet közül és mindama helyekről, ahová kiűztelek titeket, azt mondja az Úr, és visszahozlak e helyre, ahonnan számkivettelek titeket” (Jeremiás 29:12–14).

Zakariás könyvének történelmi keretét a rabságból visszatért közösség által megélt kihívások körvonalazzák. Jeremiás ígérete valóra vált. A helyszínen tapasztalt valóság azonban adminisztratív és liturgikus problémákat vetett fel. Az adminisztratív gondok közül kiemelkedik a helybélieknek a templom újjáépítésével szembeni bojkottja, aminek eredménye az lett, hogy a munkálatokat Dárius uralkodásának második évéig felfüggesztették (Ezsdrás 4:24). Az utóbbiak közül a hetven éves rabság idején gyakorolt böjtnap kérdése képezi a központi szakasz témáját. A bétheli közösség képviselőinek az ötödik hónap böjtnapjának időszerűségét firtató kérdése profetikusan gondolatokat generált Isten

tervére vonatkozóan. Nemcsak hogy újra benépesítik Jeruzsálemet a mindenhonnan visszatérő száműzöttek, de maga Isten is visszatér Sionba, és a városban fog lakozni (Zakariás 8:3). Az Istenség jelenlétével telített tér valósága magától értetődően előidézi a rabságban az első templom lerombolásának emlékére tartott böjtnapok újraértelmezését. „A negyedik hónapnak böjtje, az ötödiknek böjtje, a hetediknek böjtje és a tizediknek böjtje vigalomná, örvendezéssé és kedves ünnepekké lesznek Júda házában. Csak a hűséget és a békességet szeressétek” (19. vers). Az öröm és a jólét oka a teljes szakasz kiasztikus szerkezetének központját képezi:

- A. Zakariás 7:1–3 | Az Úr házába való eljövétel, imádkozás céljából
- B. 4–7 | Előzetes válasz a böjtre vonatkozó kérdésre
- C. 8–14 | A népek közötti szétszóródás oka: az engedetlenség
- D. Zakariás 8:1–3 | Isten Sionban akar lakozni
- E. 4–5 | Az újranépesített, virágzó Jeruzsálem forogatókönyve
- E'. 6 | A terv nem lehetetlen Isten szemében
- D'. 7–8 | A felszabadult és Sionba hozott nép
- C'. 9–17 | Az ország jólétének feltétele: az engedelmisség
- B'. 18–19 | A böjtnapok az öröm napjaivá változnak
- A'. 20–23 | A népek imádkozni jönnek az Úr házába

Zakariás szerint a böjt nem cél önmagában. Gyakorlásával nem hatjuk meg Istent (Zakariás 7:5–6). Az Istenség perspektívájából az étrendi szigor az erkölcsi szigor analógiája, és Jeruzsálem lakóit erkölcsi fegyelem kell, hogy jellemezze (9–10, 17–18 versek). Csak ilyen légkörben valósulhat meg a kívánalom: „Népemmé lesznek, én pedig Istennékké leszek hűséggel és igazsággal” (8:8).

Előzetes következtetések

Jelen tanulmányunkban kiemeltünk néhány elemet, mely a Zakariás és a Dániel könyve közötti irodalmi függőség jele lehet. A profetikusan jelkép-variáció és az üzenetmagyarázó angyal iránti barátságos magatartás (vö. Dániel 7.) ezt példázza. Ugyanez nem mondható el a Zakariás könyvében említett hetven hetes proféciai időszakokkal kapcsolatosan. Dániel könyvéhez hasonlóan, Zakariás az időintervallumot közvetlenül Jeremiás könyvéből is átvehette. Ez a következtetés összhangban van a jeremiási történelmi információval, amelyben meg van említve, hogy maga a próféta írt levelet a hadifoglyoknak. Ebben az esetben a hetven éves időszakra vonatkozó információt minden Babilonba száműzött zsidó ismerhette. ■

Daniel Olariu, a cernicai Adventus Egyetem héber nyelv és Ótestamentum tanára

ESZKATOLOGIKUS KÉPEK
DANIEL OLARIU

ISMERJÜK MEG A BIBLIÁT!

A. Kedves gyerekek! Bibliai utazásunkat JEREMIÁS könyvének 1-38. fejezeteivel folytatjuk. Kellemes tanulmányozást!

1. Születése előtt Isten kiválasztotta Jeremiást:

- a. Júda prófétájának;
- b. A pogányok prófétájának;
- c. Izrael prófétájának.

2. Milyen állathoz hasonlít Babilon, amit Isten arra használt fel, hogy megbüntesse Júda népének bűnét?

- a. Oroszlán;
- b. Tigris;
- c. Medve.

3. Mihez hasonlít Isten Igéje Jeremiás könyve szerint?

- a. Éles kardhoz
- b. Tűzhöz;
- c. Sziklazúzó pörölyhöz.

4. Jeremiás próféciája szerint hány évnek kellett eltelnie Júda babiloni fogságból való szabadulásáig?

- a. 40 évnek;
- b. 60 évnek;
- c. 70 évnek.

5. Jeremiás idejében Rékáb törzse kitűnt a többiek közül néhány különleges dolognak köszönhetően. Az alábbiak közül mi jellemezte Rékáb fiait?

- a. Bort ittak és szőlőt ültettek;
- b. Házakat építettek;
- c. Sátrokban laktak.

B. Helyezzétek sorrendbe az alábbi szavakat, és egy ismerős ígéretet fedeztek majd fel Jeremiás könyvéből.

szívetekből és mert kerestek teljes engem. És megtaláltok, engem kerestek

-----

Válaszok: A. 11 - b. (Jer 1:5); 2 - a. (Jer 4:7); 3 - b. (Jer 23:29); 4) - c. (Jer 29:10); 5) - c. (Jer 35:8-10). **B.** És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem. (Jer 29:13)

**A NYÁJ
BARÁNYKÁI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu
az Unió Gyermekosztályának aligazgatója

Az apokaliptikus próféciák eredete. Lábjegyzetek:

1. A leginkább nyugtalanító kérdések egyike a könyv eleji és végi fejezetek stílusa közötti különbség. Egyes szövegértelmezők ezt a szerző életkora különböző stádiumaival magyarázzák. Lásd: *Andrews Study Bible* (Andrews University Press, 2010), 2013–2015. Vonzó megoldásnak tűnik, mindazonáltal a két szakasz közötti különbségek fokozott figyelmet igényelnek.
2. A CNS-fordításban a kifejezés a két köszöntő bevezető mondataiba van építve: „Az Úr igéjének terhe, [...]” (Zakariás 9:1); „Az Úr igéjének terhe [...]” (12:1).
3. Ennek a szakasznak a kiasztikus szerkezetére vonatkozóan lásd: William H. Shea, „The Literary Structure of Zechariah 1–6”, *Creation, Life, and Hope: Essays in Honor of Jacques B. Doukhan*, ed. Jiří Moskala, (Berrien Springs: Andrews University Press, 2000).
4. Vö. Zak 2:14, 16–17; 2:5–6, 8–10; 3:7, 9–10; 4:6, 8; 5:4; 6:9, 12.
5. Hasonlóképpen az üzenetmagyarázó angyallal Dániel 9:20–22 verseiben leírt találkozás családi magatartást idéz fel. Dániel nem él át semmilyen negatív tapasztalatot. Ellenkezőleg, a jelenet az angyal megérintésével kezdődik, és a hetven hetes időszakra vonatkozó heurisztikus párbeszéddel folytatódik (24–27).
6. Zak 1:9,19, 21; 2:2–3; 3:1,5; 4:2,4–5,11–13; 5:2, 5–6,10; 6:4. Ebben a tekintetben Zakariás magatartása közelebb áll a Dánieléhez (7. fejezet).
7. A visszatérés ígérete magába foglalta a templomi edények visszahozatalát is, ami a Dániel könyvében is megjelenik: „Babilonba vitetnek, és ott lesznek mindama napig, amelyen meglátogatom őket, azt mondja az Úr; és felhozom azokat, és visszahozom azokat e helyre” (Jer 27:22). Vö. Dán 1:2; 5:1–3.

NAGY MUNKA RÖVID IDŐ ALATT

Az átlagember tölti az időt, a várakozó felhasználja. Isten gyermekei ismerik az idő valós értékét, mivel helyes képet alkotnak az örökkévalóságról, és úgy tartják, nagy munkát kell elvégezniük, hogy felfedjék Isten szeretetét. Ők nem a külső udvarban tartják az igazságot: „Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbjaival, hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát” (ApCsel 5:31). Belsőjük gazdag, mivel Istentől nem csak a megbocsátást kapják, hanem azt az életerőt is, amely abban volt, Aki feltámadt, és képesekké tesz bennünket az engedelmességre. Ők nem csak azt fogadják el, amit az Úr Jézus értünk megtett a kereszten, hanem azt is, amit folyamatosan tesz, amikor eljön, hogy Szentelke által bennünk győzedelmes életét élhesse.

Cselekvés vagy mulasztás?

A kegyelemnek nincs más törvénye, mint az, hogy hirdetni kell. Arra sarkall minket, hogy mások számára is közzé tegyük. Isten azt várja tőlünk, hogy kegyelmének csatornáit legyünk. „Az angyalok sóvárogva várnak az együttműködésünkre, mert emberekben keresztül léphetnek kapcsolatba az emberekkel. Ha teljes szívvel átadjuk magunkat Krisztusnak, az angyalok örömmel szólnak és cselekednek általunk, bemutatva Isten szeretetét.”¹

Ma az Úr szolgálói nem beszélhetnek távoli napokról, mint amilyenekről Dániel próféta ír (Dán 10:14). „Már csak rövid idő van hátra, míg Isten tanúi befejezik munkájukat, és előkészítik az Úr útját.”² „Igaz, hogy az idő továbbra is hosszú volt, és a Megváltónk nem jelent meg olyan hamar, mint ahogy azt reméltük, de tévedett-e valaha az Úr Igéje? Sohasem! Szükséges emlékeznünk arra, hogy Isten ígéretei és figyelmeztetései egyaránt feltételekhez vannak kötve.”³

Közömbösség vagy lelkesedés?

A közömbösség és a lelkesedés két erőteljes eszköz. Az egyik egyesít bennünket Istennel, a másik elválaszt Tőle. Melyik legyen a mi hozzáállásunk? „Inkább engedelmességedjünk a Szentlé-

lek irányításának, végezzük kötelességeinket: törjük meg az élet kenyerét az igazságot nélkülöző veszendő lelkeknek, emberi véleményektől mentesen.”⁴ „Az apostolok napjaiban a hívőket komolyság és lelkesedés jellemezte. Olyan fáradhatatlan buzgalommal munkálkodtak Mesterükért, hogy országának drága evangéliuma minden ellenállás ellenére, aránylag rövid idő alatt a föld minden lakott részében elterjedt. Jézus követőinek buzgalmát az ihletett írásokban feljegyezték számunkra és minden idők hívőinek bátorítására.”⁵

Nemtörődömség jellemez? Hiányzik belőlünk a lelkesedés? Ha Isten elvei nem élnek azokban, akik az evangéliumot hirdetik, honnan legyen lelkesedés a lelkek iránt? Az eredmények természetesen csak parányiak lehetnek. „Az egyház elsőrendű feladata az volt, hogy az Úr Jézus életét tükrözze, hogy ily módon az evangélium lenyűgöző és meggyőző legyen.”⁶

Megrekedés vagy kitartó erőfeszítés?

„Nem tudjuk, hogy kegyelmi időnk milyen hamar zárul le. A leghosszabb élet is arasznyi csupán; nem tudjuk, hogy a halál nyilai milyen hamar találjanak szíven. Nem tudjuk, milyen hamar kell búcsút vennünk a világtól és mindattól, ami hozzá tapad.”⁷ Nem számít, hogy otthon dolgozol, gyárban, irodában vagy saját vállalkozásodban. A cél mások szolgálata és mások életének értékesebbé tétele.

A mi munkánk nem világi foglalkozás, hanem az Istennel való járásunk meghosszabbítása. Így tedd meg a fölös mérföldet! Tégy többet annál, amit mások elvárnak tőled! Hozd meg a döntést, hogy azon szőlőmunkások közé tartozol, akik tovább viszik Isten tervét.

Közeledik a szünet ideje. „Kérd Istent, hogy áldja meg munkádat, de ne kérd, hogy Ő végezze el helyetted.” (K. H. Waggoner) ■

**A LÉLEK
PAJZSA
STEFAN
TOMOIAGA**

**VALAMIT HATAL-
MADBAN VAN CSELE-
KEDNI ERŐD SZERINT,
AZT CSELEKEDJED...
PRÉDIKÁTOR 9:12**

1. Ellen G. White, *Jézus élete*, 297.
2. Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 6/406.
3. Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, 7/729.
4. Ellen G. White, *Evangelizálás*, 70.
5. Ellen G. White, *Apostolok története*, 578.
6. Ellen G. White, *Jézus élete*, 826.
7. Ellen G. White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 454.

Stefan Tomoiagă, a Romániai Adventista Unió elnöke

ORSZÁGOS ADVENTISTA KONVENCIO

SZOCIÁLIS GONDOZÁS ÉS MISSZIÓ

2018. ÁPRILIS 27–29.

Jóság és felelősség!

MOTTÓ:

„MIT AKARSZ, HOGY CSELEKEDJEM VELED?” (Lk 18:41)

Meghívjuk az esemény iránt érdeklődőket, hogy jelentkezzenek a <http://uadventus.ro/conventieNAMS2018> honlapon.

Bővebb információk:

Tel.: 0753 142 622

E-mail: secretariat@uadventus.ro

ADVENTUS
EGYETEM

Hetednapi Adventista
Egyház
ROMÁNIAI UNIÓ

Meghívottunk: **Oliver Glanz**,
az Andrews Egyetem professzora (Egyesült Államok)

Ha részt szeretnél venni az eseményem, be kell jelentkezned az alábbi webcímen: www.uadventus.ro/zileleua2018

A jelentkezési űrlap kiértékelésekor kapott pontszám alapján bizonyos számú résztvevő ingyenes szállásban és étkezésben részsül.

Adventista pasztorál
teológia

Óvodai és elemi iskolai
pedagógusképző

Szociális gondozás

„Doctor Luca” Egészségügyi
iskola, Cernica

További információk:

Tel.: 0753 142 622

E-mail: secretariat@adventus.ro

54980

**ADVENTUS
EGYETEM**

* Az Adventista Teológiai Intézet
neve 2017. november 29-étől
Adventus Egyetem
(227/2017-es törvény).

